

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004073

586816 I

834504 Mag. St. Dr.

$$\begin{array}{r}
 1055 - 73877 = 70 \\
 \underline{73877} \\
 -27 \\
 3 \\
 \hline
 1
 \end{array}$$

$$263 - 3 - 9 - 12$$

$$\begin{array}{r}
 126 - 11287703 \\
 263 - 11287703 \\
 3 \overline{) 3156105 - 6} \\
 \underline{3114} \quad 1387 \\
 2492 - 6 \\
 263 \quad 9 \\
 2997 \quad 2901 - 6
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1055 \\
 \underline{2581} -
 \end{array}$$

NAUKA RACHOWNICZA.

Dla Młodzi uczacey się
W AKADEMII KRAKOWSKIEY.
MDCCLXXVII.

ARITHMETICA

Ad usum Juventutis Academicæ
UNIVERSITATIS CRACOVIENSIS.
MDCCLXXVII.

W Drukarni Kollegium
Większego.

K S I Ą Z K A I.

RACHOWNICZEY NAUKI

o czterech iey częściach w liczbach całkowitych

R O Z D Z I A Ł wstępny.
O Rachowniczey Nauce w powszechności?

1. *Pytanie.* Co jest Rachownicza nauka?
Odpowiedź. Jest nauka o liczbie. To
jest: uczy nas dobrze rachować.

2. P. Co jest liczba?
O. Jest wielość z dwóch lub więcej
jedności zebrana. Tak n. p. dwa składa się
z dwóch jedności II; trzy z trzech III.

3. P. Jak nayprzód dzieli się liczba?
O. Na Rzymską, i Arabską:

4. P. Ktoraż Rzymska, ktora Arabska?
O. Rzymska jest, ktora od Rzymian;
Arabska, ktora od Arabów początek wzięta.
Ta że teraz u wszystkich Rachmistrzów w
używaniu jest, zowie się także *pospolitą*.

5. P. Ktoremi znakami wyraża się liczba
Rzymska?

O. Temi siedmią literami wielkimi:

I.	V.	X.	L.	C.	D.	albo IC.	M.	albo CIO.
jedno.	pięć.	dziesięć.	pięćdziesiąt.	sto.	pięćset.		tysiąc.	

586846

I maj 81 r.

LIBER I.

ARITHMETICAE

de quatuor ejus speciebus in numeris integris.

CAPUT praeliminare.

De Arithmetica in communi.

1. Q. *Uæritur. Quid est Arithmetica?*

R. *Respondetur. Est scientia numerorum. Id est: docet nos bene numerare.*

2. Q. *Quid est numerus?*

R. *Est multitudo ex duabus, vel pluribus unitatibus collecta. Sic v. g. duo colliguntur ex duabus unitatibus ii; tria ex tribus iii.*

3. Q. *Quomodo primò dividitur numerus?*

R. *In Romanum, & Arabicum.*

4. Q. *Quis Romanus, quis Arabicus?*

R. *Romanus est, qui à Romanis; Arabicus, qui ab Arabibus originem duxit. Hic quia modò omnibus Arithmeticis in usu est, dicitur etiam vulgaris.*

5. Q. *Quibus notis exprimitur numerus Romanus?*

R. *His septem literis majoribus:*

I.	V.	X.	L.	C.	D. vel ID.	M. vel CID.
unum.	quinq.	decem.	quingenta.	centum.	quingenta.	mille.

6. P. Ktoremi znakami wyrażamy liczbę Arabską, czyli pospolitą?

O. temi: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0.
jedno. dwa. trzy. cztery. pięć. sześć. siedm. ośm. dziewięć. cyfra nic.

7. P. Za coż cyfra (0) ma być znakiem Rachowniczym, kiedy nic nie znaczy?

O. Dla tego: że, lubo sama przez się nic nie znaczy, przyłączona jednak do iednego z dziewięciu znaczących sprawia to: że znaczący już nie iednoci, ale dziesiątki oznacza. n. p. gdy pilzę 3. i 0. to jest: 30. już te 3. nie trzy iednoci, ale trzy dziesiątki, czyli trzydzieści znaczą. O czym obszerniey niżej.

8. P. Jak się powtore dzieli liczba?

O. Na całkowitą, i łamaną.

9. P. Co jest całkowita, co łamana?

O. Całkowita jest, która rzecz całą znaczy. n. p. 1 grosz. 2 złote. 3 funty. Łamana jest, która tylko iedną, lub więcey części iakowey rzeczy wyraża. n. p. iedna lub dwie czwierci funta. iedna trzecia część grosza, lub złotego. &c.

Wtęy Książce tylko o liczbach całkowitych.

10. P. Jak potrzecie dzieli się liczba?

O. Na pojedynczą, i składaną.

6. Q. Quibus notis exprimimus numerum Arabicum, siue vulgarem?

R. his: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0.
unum. duo. tria. quatuor. quinque. sex. septem. octo. novem. & zerus, nulla.

7. Q. Ecce zerus (0) sit nota numerica, cum nihil significet?

R. Ideo: quia, licet per se nihil significet, adjunctus tamen alicui ex novem significantibus hoc facit: ut significans non amplius unitates, sed decades designet. v. g. dum scribo 3. & 0. id est 30 jam hac 3. non tres unitates, sed tres decades, seu triginta denotant. De quo fusiùs infra.

8. Q. Quomodo secundo dividitur numerus?

R. In integrum, & fractum.

9. Q. Quid est integer, quid fractus?

R. Integer est, qui rem totam denotat. v. g. 1 grossus. 2 floreni. 3 libra. Fractus est, qui solum unam, aut plures partes alicujus rei exprimit. v. g. una vel duæ quartæ libræ, una tertia grossi, aut floreni &c.

In hoc Libro tantum de numeris integris.

10. Q. Quomodo tertio dividitur numerus?

R. In simplicem, & compositum.

11. P. Co iest pojedyncza, co skladana?

O. Pojedyncza iest, ktora sie iednym znakiem wyraz. n. p. 3. lub 9. Skladana iest, ktora sie z kilku znakow sklada. n. p. 23. lub 234.

12. P. To samoli znaczą znaki rachownicze w liczbach skladanych, co i w pojedynczych?

O. Nie to samo. Bo w liczbach pojedynczych kazdy znak same tylko iednoci oznacza; w liczbach zaś skladanych, pierwszy tylko od prawey ręki iednoci; drugi już dziesiątki, trzeci sta, czwarty tysiące, piąty dziesiątki tysięcy, szósty sta tysięcy, siódmy tysiące tysięcy, czyli miliony znaczy, i tak dalej. to iest: kazdy następujący waży tyle dziesiątkow poprzedzającego, ile w sobie tam ten zamyka iednoci: n. p. w tej liczbie skladanej: 2365. pierwszy z prawey ręki znak (5) znaczy tylko 5 iednoci, drugi (6) znaczy 6 dziesiątkow, czyli 60. trzeci (3) trzy sta, czwarty (2) dwa tysiące.

13. P. To wiedząc, co uczynisz, abyś z łatwością każdą podaną liczbę by naywiększą wymowić?

O. I. Zaczynając od prawey ręki przedzielać kreskami daną liczbę tak: żeby w każdym dziale po trzy znajdowały się znaki rachownicze, nie uważając nic na to, że się podobno ostatniemu ieden tylko, lub dwa dostań. n. p. gdyby ta liczba do, wymowienia podana, była:

11. Q. Quid est simplex, quid compositus?

R. Simplex est, qui unâ notâ exprimitur.
v. g. 3. vel 9. compositus est: qui ex pluribus
notis componitur. v. g. 23. vel 234.

12. Q. Idemne sonant notæ numericæ in nu-
mero composito, quod in simplici?

R. Non idem. Nam in numeris simpli-
cibus qualibet nota unitates duntaxat significat;
in numeris verò compositis prima tantum à dextris
unitates, secunda jam decades, tertia centenarios,
quarta millenarios, quinta decades millenari-
orum, sexta centenarios millenariorum, septima
millenarios millenariorum, seu miliones de-
notat, & ita deinceps, id est: qualibet subsequens
valet tot decades præcedentis, quot illa unitates
in se continet. v. g. in hoc numero composito:
2365. prima à dextris nota (5) denotat tantum
5 unitates, secunda (6) denotat 6 decades, sive
60. tertia (3) trecenta, quarta (2) duo millia.

13. Q. Hoc sciendo quid facies, ut cum facili-
tate quemlibet datum numerum quantumvis ma-
gnum enunties?

R. I. Inchoando à dextris distinguo com-
matibus datum numerum sic: ut in qualibet classe
tres tantum reperiantur notæ numericæ, nihil cu-
rando, si fortè ultima una tantum, vel dua conti-
gerint. v. g. Si hic numerus ad enuntiandum pro-
poneretur:

5 6 7 8 9 4 5 2 1 3 8 0 0 2 3 4 2 5 8 9

przedzielam ją tak:

56, 789, 452, 138, 002, 342, 589

II. Nad każdą pierwszą liczbą po kresce dolney (także od prawey zaczynając rękę) robię na przemianę kropki i kreski, z tą różnicą: że kropki wszędzie, gdzie przypadną, tylko po jednej; kreski zaś, gdzie pierwsza przypadnie, jedną, gdzie druga, dwie; gdzie trzecia, trzy; i tak daley. Dana wyżej liczba będzie zupełnieznaczona tak:

56, 789, 452, 138, 002, 342, 589

To uczyniwszy będzie mi pierwsza li-
czba od prawey ręki w każdym dziale zna-
czyła iedności, druga dziesiątki, trzecia sta.
Kropki tysiące; kreska wierzchnia iedna (I)
miliony; dwie (II) biliony; trzy (III) triliony &c.
Iak pokazuje przykład:

1	o jednoci o dziesiątki	(	proste	(
2	1 sta	(	proste	(
3	2 jednoci 3 dziesiątki	)	Ty-	)
4	3 sta	(	fig-	(
5	4 jednoci 5 dziesiątki	)	cow.	)
6	5 sta	(	Mi-	(
7	6 jednoci 7 dziesiątki	)	lio-	)
8	7 sta	(	now,	(
9	8 jednoci 9 dziesiątki	)	Tyfig-	)
10	9 sta	(	cow Mi-	(
11	10 jednoci 11 dziesiątki	)	lio-	)
12	11 sta	(	Bi-	(
13	12 jednoci 13 dziesiątki	)	lio-	)
14	13 sta	(	nowe	(
15	14 jednoci 15 dziesiątki	)	Tyfig-	)
16	15 sta	(	cow Bi-	(
17	16 jednoci 17 dziesiątki	)	lio-	)
18	17 sta	(	now,	(
19	18 jednoci 19 dziesiątki	)	Trilio-	)
20	19 sta	(	now.	(

5 6 7 8 9 4 5 2 1 3 8 0 0 2 3 4 2 5 8 9

distinguo illum sic:

5 6 7 8 9 4 5 2 1 3 8 0 0 2 3 4 2 5 8 9

II. Cuilibet nota primæ post comma (inchoando pariter à dextris) supernè adscribo alternandis puncta & virgulas cum hoc discrimine: quod super quam punctum cadet, unicum tantum; virgulam verò unam, ubi prima; duas, ubi secunda; tres, ubi tertia scribenda continger; & ita deinceps. Datus supra numerus erit plenè signatus sic:

III 5 6 7 8 9 4 5 2 1 3 8 0 0 2 3 4 2 5 8 9

Hoc facto prima à dextris nota in qualibet classe donotabit unitates, secunda decades, tertia centenarios. Puncta millenarios; virgula una (1) millones; dua (II) billiones; tres (III) trilliones &c. ut Exemplum exhibet.

III	II	I	0	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
decades	unitates	decades	centenarii	decades	unitates	centenarii	decades	unitates	centenarii	decades	unitates	centenarii	decades
(num.)	(Trillio-)	(num.)	(num.)	(Mille-)	(num.)	(Mille-)	(num.)	(Mille-)	(num.)	(Mille-)	(num.)	(Mille-)	(num.)

III. Zaczynając potym od lewey ręki, wymawiam nayprzod pierwszy, potym drugi &c. podział, oglądając się zawsze na następujące kreski wierzchnie. Liczbę tedy wyżej daną wymawiam tak: Pięćdziesiąt sześć trilionow, siedmset ośmdziesiąt dziewięć tysięcy bilionow (dla następujących dwóch kreszek (11)) czterysta pięćdziesiąt dwa biliony, sto trzydzieści ośm tysięcy milionow (dla następującej iedney kreski (1)) dwa miliony, trzyście czterdzieści dwa tysiące, pięć set ośmdziesiąt dziewięć.

14. *Przestroga.* Łatwo poznać Nauczyciela, że nim przystąpi do pytania poprzedzającego, wprzód Uczniom powinien być zadawać do czytania liczby mniejsze: z dwóch, potym z trzech, z czterech, znakow składane, i to raz z cyfrą, lub cyframi na końcu, drugi raz w środku. n.p. wiele znaczy ta liczba: 13? trzynaście. 52? pięćdziesiąt dwa. 60? sześćdziesiąt. 123? sto dwadzieścia trzy. 120? sto dwadzieścia. 200? dwieście, 302? trzyście dwa. 2453? dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt i trzy. 5450? pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt. 6300? sześć tysięcy trzyście. 7000? siedm tysięcy. 8002? ośm tysięcy dwi. 3010? trzy tysiące dziesięć. Gdyż takowe liczby bez obszernych przepisow pod liczbą 13, łatwo nauczą się wymawiać.

15. P. Jakim sposobem łatwo można napisać każdą by największą liczbę wymowioną?

III. Inchoando deinde à sinistris, enuntio primò primam, deinde secundam &c. classem, respiciendo semper ad sequentes virgulas supernas. Numerum igitur superius datum enuntio sic: Quinquaginta sex trillions, septingenta octoginta novem millia billionum (propter sequentes virgulas duas (11) quadringenti quinquaginta duo billiones, centum triginta octo millia millionum (propter sequentem virgulam unam (1) duo milliones, trecenta quadraginta duo millia, quingenta octoginta novem.

14. Scholion. Facile Præceptor intelliget, quòd, priusquam ad præcedentem quæstionem accedat, discipulis ad legendum proponere debet numeros minores: ex duabus, tandem tribus, quatuor notis compositos, & quidem modò cum zero, vel zeris in fine, jam in medio v. g. quantum valet hic numerus: 13? tredecim. 52? quinquaginta duo. 60? sexaginta. 123? centum viginti tria. 120? centum viginti. 200? ducenta. 302? trecenta duo. 2453? duo millia quadringenta quinquaginta tria. 5450? quinque millia quadringenta quinquaginta. 6300? sex millia trecenta. 7000? septem millia. 8002? octo millia duo. 3010? tria millia decem. Nam tales numeros sinè amplis regulis sub numero 13, facile efferre addiscent.

15. Q. Quo modo facile quivis numerus, quantumvis magnus, prolatus scribi potest? R.

O. tym! I. Piśzę liczbę najwyższego rzędu, to jest: tę, którą wymawiam, nim mówię to słowo: *milion*, *tyśiąc* &c. i piśzę nad nią znak przyzwoity milionom, *tyśiącem* &c.

II. Wiele jeszcze potym rządów (przez które się *tyśiące*, *miliony*, *tyśiące milionów* &c. rozumieją) nastąpić powinno, tyle kresiek kładę w tey odległości iedney od drugiej, aby się trzy znaki rachownicze pomieściły.

III. W takowe przedziały wpisuję *setki*, *dziesiątki*, i *iedności* następujących rządów z przyzwoitemi znowu wierzchnemi znakami, a po krescie dolney ostatniey *setki*, *dziesiątki*, i *iedności* proste. A gdzie *setkow*, *dziesiątkow*, lub *iedności* nie wymawiam, piśzę na ich miejsce *cysy*. n. p. Liczba ludzi przez 30. lat od Pompeiulza albo pobitych, albo rozpuszczonych, albo w niewolę wziętych jest według *Pliniusza*. Dwanaście milionów, sto ośmdziesiąt trzy *tyśiące*. Mając tę liczbę napisać.

I. Piśzę 12, bo te wymawiam, nim mówię to słowo *milion*, a nad 2, piśzę znak przyzwoity milionom, tak: 12,

II. Ponieważ po milionach już tylko ieden rząd nastąpić powinien, to jest: *tyśiącow*, czynię ieden przedział tak: 12, 5

III. Piśzę w nim *setki*, *dziesiątki*, i *iedności* *tyśiącow*, tak: 12, 183, z kropką nad 3, znaczącą *tyśiące*.
Po

R. Hoc: I. scribo numerum altissimi ordinis, id est illum, quem pronuntio, antequam efferam vocem: millio, mille &c. & ei adscribo signum conveniens millionibus, millibus &c.

II. Quot deinde adhuc ordines (per quos millenarii, milliones, millenarii millionum, &c. intelliguntur) sequi debent, tot commata pono in ea unius ab altero distantia, qua tres notas numericas capere possit.

III. Spatiis his inscribo centenarios, decades, & unitates sequentium ordinum cum convenientibus iterum signis supernis, & post ultimum comma centenarios, decades, & unitates simplices. Ubi vero centenarios, decades, aut unitates non pronuntio, loco eorum scribo zéros, v. g. Numerus hominum per 30. annos à Pompejo aut occisorum, aut fagatorum, aut in deditionem acceptorum est juxta Plinium: Duodecim milliones, centum octoginta tria millia. Scripturus hunc numerum.

I. Scribo 12, quia hac enuntio, antequam efferam vocem millio, & super 2, scribo signum conveniens millionibus sic: 12,

II. Siquidem milliones unus tantum ordo sequi debet, videlicet: millenariorum, designo unam classem sic: 12,

III. Inscribo ei centenarios, decades, & unitates millenariorum sic: 12, 183, cum puncto super 3 significante millenarios; Et

Po oſtatniey krefce powinienbym piſać ſetki, dzieſiątki, i iednoci proſte, lecz że ich w tym przykła dzie nie maſz, piſzę na mieyſcu ſetkow iedną cyfrę, na mieyſcu dzieſiątkow drugą, a na mieyſcu iednoci trzecią

tak: 12, 183, 000.

16. *Przeſtroga.* Co ſię mowiło pod liczbą „ 13. to i tu zachować należy.

17. P. Co ci trzeba wiedzieć, żebyś wymowił, lub napisał każdą podaną liczbę Rzymską?

O. I. że ponieważ I znaczy iedno, II muſi znaczyć dwa, III trzy. C że znaczy ſto, więc CC dwieſcie, CCC, trzysta &c.

II. Że kiedy litera ceny mniejszey poprze-
dza literę ceny większey, na ten czas wyiawſzy literę M, o tyle mniej waży litera większey ceny, ile znaczy litera ceny mniejszey n. p. IV. znaczy tylko cztery. IX. tylko dziewięć. XL. tylko czterdzieści. XC. tylko dziewięćdziesiąt. CD. tylko czterysta. Więc tę liczbę CDXLIX czytam tak: czterysta czterdzieści dziewięć.

18. P. Nacześ powiedzieć: wyiawſzy literę M.

O. Bo litera mniejszey ceny przed M. położona oznacza tyle tysięcy, ile w ſobie zamyka iednoci. tak VM znaczy pięć tysięcy. XM dziewięć tysięcy &c. dla zupełniejszey wiadomości kładę następującą Tablicę:

Tabli-

Et post ultimum comma deberem scribere centenarios, decades, & unitates simplices, sed quia in hoc exemplo desunt, scribo locū centenariorum unum zerum, locū decadum alterum, & locū

unitatum tertium sic: 12, 133, 000.

16. Scholion. Quod dictum sub numero 13, id hic quoq; servandum est.

17. Q. Quid tibi sciendum, ut quemlibet numerum compositum Romanum legas vel scribas?

R. I. Hoc, quia I denotat unum. II valeat oportet duo. III tria. C quia denotat centum, igitur CC ducenta. CCC trecenta. &c.

II. Quando litera minoris valoris praecedit literam valoris majoris, tunc (exceptâ literâ M) tantò minùs valet litera majoris valoris, quantum denotat litera valoris minoris. v. g. IV. valet tantum quatuor. IX tantum novem. XL tantum quadraginta. XC tantum nonaginta. CD tantum quadringenta. Itaq; hunc numerum CDXLIX lego sic: quadraginta quadraginta novem.

18. Q. Cur dixisti: Exceptâ literâ M.

R. Quia litera minoris valoris posita ante M. indicat tot millia, quot in se unitates continet. sic VM denotat quinque millia, XM decem millia &c. Plenioris notitia gratiâ appono sequentem Tabellam.

Tablica liczb powszechna

Liczyby poſpolite, numeri vulgares.

iedno				1.
dwa	-	-	-	2.
trzy	-	-	-	3.
cztery	-	-	-	4.
pięć	-	-	-	5.
sześć	-	-	-	6.
siedm	-	-	-	7.
ośm	-	-	-	8.
dziewięć	-	-	-	9.
dziesięć	-	-	-	10.
iedenaście	-	-	-	11.
dwanaście	-	-	-	12.
trzynaście	-	-	-	13.
czternaście	-	-	-	14.
piętnaście	-	-	-	15.
sześnaście	-	-	-	16.
siedmnaście	-	-	-	17.
ośmnaście	-	-	-	18.
dziewiętnaście	-	-	-	19.
dwadzieścia	-	-	-	20.
trzydzieści	-	-	-	30.
czterdzieści	-	-	-	40.
pięćdziesiąt	-	-	-	50.
sześćdziesiąt	-	-	-	60.
siedmdziesiąt	-	-	-	70.
ośmdziesiąt	-	-	-	80.

Tabula numerorum generalis.

Liczby Rzymskie. Numeri Romani.

unum	I.
duo	II.
tria	III.
quatuor	IV.
quinque	V.
sex	VI.
septem	VII.
octo	VIII.
novem	IX.
decem	X.
undecim	XI.
duodecim	XII.
tredecim	XIII.
quatuordecim	XIV.
quindecim	XV.
sexdecim	XVI.
septemdecim	XVII.
octodecim	XVIII.
novemdecim	XIX.
viginti	XX.
triginta	XXX.
quadraginta	XL.
quingenta	L.
sexaginta	LX.
septuaginta	LXX.
octoginta	LXXX.

Liczyby poſpolite. Numeri vulgares.

dziewięćdziesiąt	-	-	-	90.
sto	-	-	-	100.
dwieście	-	-	-	200.
trzysta	-	-	-	300.
czteryśta	-	-	-	400.
pięćset	-	-	-	500.
sześćset	-	-	-	600.
siedmset	-	-	-	700.
ośmset	-	-	-	800.
dziewiećset	-	-	-	900.
tyſiąc	-	-	-	1000.
dwa tyſiące	-	-	-	2000.
trzy tyſiące	-	-	-	3000.
cztery tyſiące	-	-	-	4000.
pięć tyſięcy	-	-	-	5000.
sześć tyſięcy	-	-	-	6000.
siedm tyſięcy	-	-	-	7000.
ośm tyſięcy	-	-	-	8000.
dziewieć tyſięcy	-	-	-	9000.
dziesięć tyſięcy	-	-	-	10000.
pięćdziesiąt tyſięcy	-	-	-	50000.
sto tyſięcy	-	-	-	100000.

19. P. Wiele ieſt części Rachowniczey nauki?

O. Cztery; to ieſt: Dodawanie, Odciąganie, Pomnażanie, i Dzielenie liczb.
Da-

Liczby Rzymskie. Numeri Romani.

nonaginta	-	-	XC.
centum	-	-	C
ducenta	-	-	CC.
trecenta	-	-	CCC.
quadringenta	-	-	CCCC. vel CD.
quingenta	-	-	D: vel ID.
sexcenta	-	-	DC.
septingenta	-	-	DCC.
octingenta	-	-	DCCC.
noningenta	-	-	DCCCC.
mille	-	-	M - vel CIO.
bis mille	-	-	MM.
ter mille	-	-	MMM.
quater mille	-	-	MMMM.
quingies mille	-	-	VM - vel IDO.
sexies mille	-	-	VIM.
septies mille	-	-	VIIIM.
octies mille	-	-	VIIIM.
nonies mille	-	-	IXM
decies mille	-	-	XM. vel CCID.
quingies mille	-	-	LM. vel IDDO.
centies mille.	-	-	CCCIDDO.

19. Q. Quot sunt species Arithmetica?

R. Quatuor; scilicet: Additio, subtractio,
 Multiplicatio, & Divisio numerorum. Quondam
 Bz nume-

Dawniey Rachowanie za osobną część miano,
ale mniey przyzwowicie. Gdyż to w każdą
z 4 przereczonych wchodzi. Bo i ten,
ktory dodaje, rachuje; rachuje i ten, ktory
odciaga, pomnaża, i dzieli.

20. „ Przestroga. Nietylko w Rachowni-
„ czy Nauce, ale i w całej Matematyce
„ to wiernie zachować potrzeba: aby do
„ następujących rzeczy nie przystępować, po-
„ ki się poprzedzające dobrze nie zrozumie-
„ ią, i przez codzienne ćwiczenie się w przy-
„ kładach różnych nie nabierze łatwości.
„ Bo kto rozumie tylko, ale się w tym, co
„ rozumie, nie ćwiczy, prędko zapomni,
„ co umie; albo jeżeli ieszcze o przepisach
„ pamiętać będzie, dozna przynajmniey w
„ używaniu przykrości nie mało. Dla cze-
„ go Nauczyciel o iak naywięcey starać się
„ będzie przykładów takowych, ktorychby
„ ciekawość, konieczność, lub pożytek do ćwi-
„ czenia się zachęciła Uczniow.

ROZDZIAŁ I.

o Dodawaniu liczb.

21. **P.** Co jest Dodawanie liczb?
O. Jest zbieranie dwoch, lub
więcey liczb w jedną całą, podanym wraz
wziętym równą. n. p. Pyta mnie się kto: wiele
wydał, kiedy raz wydał Złotych 10, dru-
gi raz 12? uczy mnie ta część Rachowni-
czy

Numeratio distincta species esse censebatur, sed minus convenienter. Cum hæc in quolibet ex 4 prædictis reperitur. Nam & ille, qui addit, numerat; numerat & ille, qui subtrahit, multiplicat, & dividit.

20. „ Scholion. Non solum in Arithmetica,
„ verum etiam in tota Matheſi hoc fideliter servandum est: ut non procedatur ad ulteriora, donec priora bene intelligantur, & per quotidianam in variis exemplis exercitationem acquiritur facilitas. Nam qui intelligit solum, sed se in eo, quod intelligit, non exercet, facile obliviscetur, quod scit: aut si adhuc regularum recordatus fuerit, experietur saltem in praxi non modicam molestiam. Quamobrem Præceptor quàm plurima congeret exempla talia, quorum curiositate, necessitate, aut utilitate ad exercitationem Tyrones alliciat.

C A P U T I.

De Additione numerorum.

1. Q. Quid est Additio numerorum?

R. Est collectio duorum, vel plurimorum numerorum in unum totum, datisque simul sumptis æqualem. v. g. Quærit quispiam ex me: quantum expenderit, siquidem semel expendit Florinos 10, altera vice 12? docet me hæc species
Ari-

czyey nauki wynaleść: że wydał Złotych 22. Bo gdybymi do 10 kresiek przypisał 12, byłoby wszystkich 22.

22. P. Jak się zowie liczba przez Dodawanie wynaleziona?

O. Zowie się Suma, albo Zbiór. Tak w przeszłym przykładzie liczba 22 wynaleziona jest Suma liczb osobno podanych 10, i 12.

23. P. Jak się czyni Dodawanie?

O. Liczby podane tak piszę jedną pod drugą, zaczynając od prawey ręki, żeby jedną pod jedną, dziesiątki pod dziesiątkami, setki pod setkami &c. stanęły n. p. Trzeba mi zebrać, wielem upłacić długu: kiedy w jednym roku oddałem Złotych 123, w drugim 211, a w trzecim 54?

Piszę tak:	-	-	1 2 3
żeby się zaś liczby dane nie po-			2 1 1
mieślały z sumą, podkryślam tak:			5 4

Suma 388.

II. Zaczynam potym zbierać najprzód jedną mówiąc: 4 a 1 są 5; 5 a 3 są 8. i podpisuję te 8 pod jedną, iak pokazuje przykład. Idę potym do dziesiątków mówiąc: 5 a 1 są 6; 6 a 2 są 8; i te piszę pod dziesiątkami. To samo czynię z setkami mówiąc: 2 a 1 są 3. które podpisuję, i mam Sumę 388 Złotych pokazującą mi: wielem przez trzy lata upłacić długu.

24. „ Przepstroga 1. Ażeby z łatwością
„ czynił Dodawanie Uczeń, niechay się pier-
„ wcy ćwiczy na Rachowniczey Tablicy.

„ 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

„ Niechay zaczynając od pierwszego znaku,
„ potym od drugiego, od trzeciego, czwar-
„ tego &c. wszystkie następujące z osobna
„ przydaie. n. p.

„ 0 a 1 iest 1; 0 a 2 są 2; 0 a 3 są 3; &c.

„ 1 a 2 są 3; 1 a 3 są 4; 1 a 4 są 5; &c.

„ 2 a 3 są 5; 2 a 4 są 6; 2 a 5 są 7; &c.

„ 3 a 4 są 7; 3 a 5 są 8; 3 a 6 są 9; &c.

„ i tak daley przez wszystkie znaki. Te-
„ go się może wprzod na palcach uczyci

25. „ 2. Wyćwiczony w tym, niechay
„ często uważa: ktore części dziesiątka skła-
„ daią 10. składaiają zaś te: 9 a 1; 8 a 2; 7
„ a 3; 6 a 4; 5 a 5. To samo niechay na-
„ śladuie w liczbach mnieyszych, od 10.
„ uważając: że

„ 9 składaiają 8 a 1; 7 a 2; 6 a 3; 5 a 4;

„ 8 składaiają 7 a 1; 6 a 2; 5 a 3; 4 a 4;

„ 7 składaiają 6 a 1; 5 a 2; 4 a 3.

„ 6 składaiają 5 a 1; 4 a 2; 3 a 3.

&c. &c.

„ A tak będzie oraz wiedział (co wielką
„ mu

24. 33 Scholion. 1. Ut cum facilitate Ad-
 33 ditionem absolvat Tyro, exerceat se primò in
 33 Abaco.

0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

33 Inchoando à prima, deinde à secunda, tertia,
 33 quarta &c. nota singulas reliquas successive
 33 addat. V. g.

33 0. & 1 est 1; 0 & 2 sunt 2; 0 & 3 sunt 3; &c.

33 1 & 2 sunt 3; 1 & 3 sunt 4; 1 & 4 sunt 5; &c.

33 2 & 3 sunt 5; 2 & 4 sunt 6; 2 & 5 sunt 7; &c.

33 3 & 4 sunt 7; 3 & 5 sunt 8; 3 & 6 sunt 9; &c.

33 & ita deinceps per omnes notas. Atque hoc
 33 primò digitorum ope addiscere potest.

25. 33 2. Exercitatus in hoc frequenter con-
 33 sideret, quam partes decadis componant 10.
 33 Componunt verò hæc: 9 & 1; 8 & 2; 7 & 3; 6
 33 & 4; 5 & 5. Idem imitetur in numeris mi-
 33 noribus quàm 10. observando.

33 9 componi ex 8 & 1; 7 & 2; 6 & 3; 5 & 4.

33 8 componi ex 7 & 1; 6 & 2; 5 & 3; 4 & 4.

33 7 componi ex 6 & 1; 5 & 2; 4 & 3.

33 6 componi ex 5 & 1; 4 & 2; 3 & 3.

&c. &c.

33 Atque ita quoque sciet (quod ei magno in sequen-
 33 tibus

„ mu będzie w następujących pomocą) na
„ które się części przerzeczone liczby dzielą.
„ Gdyż na 10 się dzieli, z których się skła-
„ dają. Tak 10. mogę dzielić na 9 i 1; na
„ 8 i 2; na 7 i 3; na 6 i 4; na 5 i 5.

26. „ 3. Ponieważ nie łatwiej (z tego)
„ iak do 10 dodawać iaką liczbę, bo bez
„ długiego pomyślenia wiem: że 10 a 2 są
„ 12; 10 a 7 są 17. &c. Zaczynam niechaj
„ się w to włożą Uczniowie, aby gdy przy-
„ dzie do iakiej liczby taką dodać, która-
„ by z nią razem więcej niż 10 czyniła,
„ na ten czas następującą liczbę podzielili na
„ dwie takowe części, z którychby jedna przy-
„ dana liczbie poprzedzającej dopełniła dzie-
„ siątka, a tak część drugą łatwo przyrzuca-
„ i będą wiedzieli: wiele czynią te dwie
„ liczby. n. p. trzeba mi do 6. przydać 7?
„ dzielę 7. na 4. i 3; przydając 4 do 6
„ mam 10; a do tych przydając część drugą
„ 3, mówię bez bawienia się: że 6 a 7 są
„ 13. Tak o innych: Używanie tego spo-
„ sobu pokaze go być łatwiejszym, ani-
„ żeli tego opitanie się zdaie.

27. „ 4. I o tym pamiętać, jest wielce
„ wygodna: żeby, kiedy trzeba do iakiej-
„ kolwiek liczby przydać 9, na ten czas
„ myślą dodać 10, nad co nie łatwiejsze-
„ go, i od tej sumy znowu i myślą odrzu-
„ cić, a zostanie się Suma prawdziwa. n. p.
„ Trzeba mi do 8 przydać 9? przydaję 10

33 tribus futurum est subsidio) in quasnam partes
33 prefati numeri distinguantur. Cum in has di-
33 stinguantur, ex quibus componuntur. Sic 10 pos-
33 sum difflescere in 9 & 1; in 8 & 2; in 7 & 3;
33 in 6 & 4; in 5 & 5.

26. 33 1. Quoniam nihil facilius, quàm ad
33 10. addere aliquem numerum; sine longa namque
33 meditatione scio 10 & 2 esse 12; 10 & 7 esse 17.
33 Et, quare assuecant Tyrones, cum illis talis
33 numerus alteri addendus contigerit, qui cum eo
33 plus quàm 10. efficiat, sequentem distinguere
33 in duas partes tales, quarum una addita nu-
33 mero precedenti decadem compleat. Sicque
33 partem alteram facile adjiciunt, & sciunt:
33 quantum faciant duo illi numeri. v. g. numero 6
33 addendus est 7? distinguo 7 in 4. & 3. Ad-
33 dendo 4 ad 6 habeo 10. his addendo partem
33 alteram 3. dico sine mora: 6 & 7 esse 13. Et
33 sic de ceteris. Uius hujus modi faciliorem eum
33 esse ostendet, quam ejusdem descriptio videatur.

27. 33 4. Et hoc meminisse perquam com-
33 modum est: ut quando cuicumque numero
33 adjiciendus est 9, addantur in mente 10,
33 quo quidem nihil facilius, & à Summa aufe-
33 ratat & pariter in mente, relinquetur namque
33 Summa vera. v. g. Ad 2 addenda sunt 9
33 addo

3, 10, a mam, bez namyslenia się, 18; od-
rzucam 1. i wymawiam 17. Tak o innych.

28 P. A kiedy Suma ktorey kolumny będzie taka, ktorey nie można iednym znakiem napisać, co trzeba czynić?

O. Na ten czas podpisuję znak pierwszy od prawey ręki, a drugi przydaię do następującey kolumny. n. p. wypadnie mi w ktorey kolumnie 23? piszę 3, a 2 przydaię do następującey kolumny. Dopiero iak przyide do ostatniey kolumny, wypisuję wszystko. Obszerzenie o tym w następującym przykładzie, w którym Suma pokazuje: wiele lat przeszło od stworzenia świata według Turyniego.

Przeszło bowiem aż do Potopu 1 6 5 6.

Ztąd do wyścia Zydow z Egiptu 8 8 7.

Ztąd do wystawienia Kościoła Salom: 4 8 0.

Ztąd do Narodzenia Chrystusa Pana 9 7 7.

Od Narodzenia Chrystusa Pana do tąd 1 7 7 6.

Suma 5 7 7 6

Zaczynając od iedności mówię: 6 a 7 (według liczby 26 odłączam myślą od 7 część iedną 4, abym miał 10, a drugą część 3 przydaię, i mówię) są 13. (miałam potym cyfrę (0) gdyż nic nie zna- czy, i mówię) 13 a 7 (zachowując w myśli 10, dodaję te 7 tylko do 3a i mówię) są 20; a 6 są 26.

Więc

22 ego 10, & habeo, finè deliberatione, 18; abjicio
 23 1, & enuntio 17. Ita de cæteris.

28. Q. Si Summa alicujus columnæ tanta
 fuerit, quæ unicâ notâ exprimi nequeat, quid fa-
 ciendum?

R. Tunc subscribo illi columnæ notam pri-
 mam à dextris, & alteram addo sequenti cælu-
 mnæ. v. g. prodeunt ex collectione alicujus colu-
 mnæ 23? subscribo 3, & 2 sequenti columnæ ad-
 jicio. At postquam pervenero ad columnam ulti-
 mam, omnes notas subscribo. Fusius de hoc in
 sequenti exemplo, in quo Summa ostendit: quot
 anni jam effluxerint à Creatione mundi juxta Tu-
 rinum.

Effluxere namque usque ad Diluvium - 1656.

Inde ad egressum Hebræorum ex Ægypto 887.

Inde ad adificationem Templi Salomonis 480.

Inde ad Nativitatem Christi Domini - 977.

Inde ad præsentem annum - - 1776.

Summa 5776.

Inchoando ab unitatibus dico: 6 & 7 (juxta
 numerum 26 aufero mente de 7 partem
 unam 4, ut habeam 10. & alteram partem 3
 addo, ac enuntio) sunt 13: (prætereo zerum,
 (0) cum nihil significet, ac dico) 13 & 7. (re-
 tinendo in mente 10. addo hæc 7 tantum

ad

Więc wychodzi mi Suma jedności 26, piśzę
6 pod jednociami, a 2 dodaje do następują-
cey kolumny mówiąc: 2 pozostałe a 7 są 9.
i tak dalej; wychodzi Suma drugiey kolumny
37, piśzę 7 pod dziesiątkami, a 3 przydaje do
setkow. Tych Suma wynosi 37, zacznij pi-
śzę 7 pod setkami, a 3 biorę do tysięcy, kto-
rych Sumę: 5 podpiuję, i mam Sumę lat
upłynionych od stworzenia świata: 5776-

29 „ Przestroga. Radzą niektórzy d'a
„ wspomnienia pamięci: aby, gdy Suma
„ ktorey kolumny nie da się piśać jednym zna-
„ kiem, prawy pod kolumną rachowaną, a lewy
„ na boku gdzie napisać. Rada dobra dla
„ początkujących, byleby w tym ostrożni byli,
„ aby po dodaniu znaków z przeszłej kolumny
„ pozostałych, zmazać je nie zaniedbywali.
„ Dla wyćwiczonych rada lepsza: aby od ra-
„ zu dodawali liczby pozostałe do następu-
„ jącey kolumny. Dla wszystkich służy Bro-
„ scyusza sposób ten: aby i pod i nad liczbą-
„ mi danemi linią zrobić, (osobliwie kiedy
„ się na papierze czyni Przydawanie) a ze-
„ brawszy jedności, jeżeli ich Sumę dwoma
„ znakami piśać trzeba, pierwszy od prawey
„ ręki pod linią, pod jednociami, drugi zaś nad
„ linią wierzchnią, nad dziesiątkami piśać: i to
„ samo przy drugich kolumnach zachować:
„ n. p. Wiele lat upłynęło od stworzenia
„ świata do Potopu, dochodzemy przez Do-
„ dawanie tak:

ad 3, & enuntio) sunt 20; & 6 sunt 26
Prodit itaq; Summa unitatum 26. subscribo uni-
tatibus 6 & 2 addo sequenti columnæ dicen-
do: 2 relicta, & 7 sunt 9 &c. proditque Summa
secundæ columnæ 37, subscribo 7 decadibus, &
3 addo centenarii. Horum Summa facit
37; quamobrem subscribo centenariis 7, & 3 ad-
jicio millenariis, quorum Summam 5 subscribo,
habeoq; Summam annorum, quia Creatione mundi
elapsi sunt: 5776.

29. 33 Scholion. Suadent aliqui ad iuran-
dam memoriam: ut, dum Summa alicujus co-
lumnæ unicâ notâ exprimi nequit, dextra
subscribatur columnæ collectæ, sinistra verò
alicubi à latere notetur. Consilium bonum pro
incipientibus, dummodo in hoc cauti sint; ut
notas relictas ex priori columna, postquam
eas addiderint, delere non negligant. Pro exer-
citiis consilium melius: ut exemplò addant
notas relictas columnæ sequenti. Omnibus
conveniens est Broscii modus iste: ut tam in-
fra quàm supra numeros datos ducatur linea
(præcipue, dum in charta Additio instituitur)
ac collectis unitatibus, & earum aggregatum
duabus notis scribi debet, prima à dextris
infra lineam subscribatur unitatibus; altera
verò supra lineam supernè ductam superscri-
batur decadibus; & idem in aliis columnis
servetur. v. g. Quot anni elapsi sint à Crea-
tione mundi usq; ad Diluvium, investigamus
per Additionem sic:

„ Miał Adam, gdy się narodził Set, lat	1 3 0.
„ Set, gdy się narodził Enos	- 1 0 5.
„ Enos, gdy się narodził Kainan	9 0.
„ Kainan, gdy się narodził Malaleel	7 0.
„ Malaleel, gdy się narodził Jared	6 5.
„ Jared, gdy się narodził Henoch	1 6 2.
„ Henoch, gdy się narodził Matuzalem	6 5.
„ Matuzalem, gdy się narodził Lamech	1 8 7.
„ Lamech, gdy się narodził Noe	1 8 2.
„ Noe podczas Potopu miał lat	6 0 0.

„ Przeszło więc do Potopu lat 1 6 5 6.
 „ Zbierając *iednoci* wynosi ich *zbior* 26;
 „ piszę 6 pod linią *spodnią*, pod *iednociami*, a
 „ 2 nad linią *wierzchnią* nad *dziesiątkami*.
 „ *Dziesiątkow* *zbior* (z prz; danemi 2) wy-
 „ nosi 55, piszę *prawę* 5 pod *dziesiątkami*, a
 „ *lewe* 5 nad *setkami*. Zbieram *setki*, i ich
 „ *zbior* 16 (gdyż już nie następuje żadna
 „ *kolumna*) podpisuję, iak widzisz.

„ Sposob ten *Dodawania* ztąd ieszcze ma
 „ zalecenie, że kiedy się trafi pomylić w
 „ zbieraniu ktorey *kolumny*, trzeba tedy na
 „ *nowo* zbierać, a tym czasem już z pamięci
 „ wypadło, co mi się z przeszłey *kolumny*
 „ zostało do przydania. Tym zaś sposobem
 „ robiąc widzę nad linią *wierzchnią* tę zo-
 „ stawioną liczbę, a tak unikam potrzeby
 „ powtornie zbierania *poprzedzającej kolumny*.
 „ Inna ieszcze wygoda tego sposobu po-
 „ kaze się przy doświadczeniu *Dodawania*.

33	Erat Adam, nascente Seth, annorum	130.
33	Seth, nascente Enos, - -	105.
33	Enos, nascente Cainan - -	90.
33	Cainan, nascente Malaleel - -	70.
33	Malaleel, nascente Jared - -	65.
33	Jared, nascente Henoch - -	162.
33	Henoch, nascente Mathusalem -	65.
33	Mathusalem, nascente Lamech -	187.
33	Lamech, nascente Nôé - -	182.
33	Nôé, diluvii initio - -	600.

33 Elapsi itaque ad diluvium anni - 16560

33 Colligendo unitates deprehendo illarum ag-
 33 gregatum 25; 6 subscribo unitatibus infra
 33 lineam inferius ductam, & 2 superscribo de-
 33 cadibus supra lineam superius ductam. De-
 33 cadum aggregatum (additis 2) facit 55;
 33 subscribo dextrum 5 decadibus. & sinistrum
 33 5 superscribo centenariis. Colligo centena-
 33 rios, & eorum aggregatum 16 (cum nulla
 33 amplius sequatur columna) subscribo, ut vides.

33 Modus hic addendi inde adhuc commenda-
 33 tionem obtinet, quod, quando colligendo aliquam
 33 columnam errore labi contingit, denuò tunc
 33 collectio institui debet, ac interea è mente jam
 33 excidit numerus ex priore columna relictus, &
 33 praesenti addendus. Hoc autem modo proce-
 33 dendo video supra lineam superiorem nume-
 33 rum relictum, atque evito necessitatem repetendi
 33 collectionem praecedentis columnæ. Aliud ad-
 33 huc commodum hujus modi patebit in Examinis
 33 Additionis.

30. P. Kiedy liczb podanych bardzo wiele będzie, co trzeba czynić, aby uniknąć omyłki?

O. Różni różnie odpowiadają. Najlepsza rada jest: aby je przedzielić liniami na części, a Sumę każdej części na boku pisać: dopiero te Sumy poboczne w jedną zebrać, i podpisać ją nie tylko pod pobocznemi ale też (jeżeli tego potrzeba będzie) pod liczbami podanemi, iak pokazuje przykład następujący, w którym Suma wyraża expensę przez pośliodma miesiąca uczynioną z wydatkow tygodniowych zebraną.

Expensa

30. Q. Si numeri dati multi fuerint, quid faciendum ad evitandum errorem?

R. Varii variè respondent. Consilium optimum est: ut per lineas dispescantur in partes, & Summa cujuslibet partis scribatur à latere; ac tandem hæ Summæ collaterales colligantur in unam, quæ non modò ipsis collateralibus, sed etiam (si opus fuerit) numeris datis subscribatur, prout exhibet exemplum sequens, in quo Summa exprimit expensam per semissem supra sex menses factam, ex expensis septimanariis collectam.

C2   Expensa

		Złote	
Expensy	tygodnia	108,	
1go	-	9,0	
3go	-	8,7	
4go	-	11,5,	
5go	-	100	
6go	-	9,2	
7go	-	9,7,	
8go	-	110	
9go	-	103	A 902
10go	-	8,9,	
11go	-	100	...
12go	-	9,8,	
13go	-	107,	
14go	-	1,12	...
15go	-	109,	
16go	-	9,9,	...
17go	-	8,7	
18go	-	119,	B 910
19go	-	8,9,	
20go	-	9,8,	...
21go	-	107,	
22go	-	108	
23go	-	9,8,	...
24go	-	9,7,	
25go	-	9,9,	...
26go	-	109,	
27go	-	108	C 913
Expensy przez pół- siedmą Miesiąca.		2735	D 2735.

Floreni

Expensa	1ma hebdomada	1083	
	2da	930	
	3ta	837	
	4ta	1153	
	5ta	100	
	6ta	932	
	7ma	9373	
	8va	110	
	9na	103	A 902
	10ma	8393	
	11ma	1000	
	12ma	9333	
	13ta	1073	
	14ta	1312	
	15ta	1093	
	16ta	9393	
	17ma	873	
	18va	10193	B 920
	19na	8393	
	20ma	9383	
	21ma	1073	
	22da	108	
	23ta	9383	
	24ta	9373	
	25ta	9393	
	26ta	1093	
	27ma	1038	C 913

Expensa per semissem
supra 6. menses. 2735 D 27350

Przedzielał tedy liczby dane na trzy
n. p. części pod literami A. B. C. i zbior czę-
ści pierwszej 903 piszę na boku przy A;
zbior części drugiej 920, przy B; zbior czę-
ści trzeciej 913, przy C. Dopiero te pobo-
czne Sumy przy A, B, i C zbieram wiednę z
8733 przy D.

31. „ Przestroga 1. Ktorzy się włożą
„ w sposób zbierania pod liczbą 26 opisany,
„ wygodnie sobie tak mogą postąpić: nie-
„ chaj zaczynając od pierwszej kolumny, to
„ jest: *iednoci*, przy ktoreykolwiek liczbie
„ *dziesiątka* dopełnią, przy tej *kreskę* lub
„ *kropkę* znaczą, albo *palec* zatamiają, a do
„ drugiej tylko części tej liczby znowu do
„ *dziesiątka* dobierają, a co nad ostatni *dzie-*
„ *siątek* zostanie, podpiszą pod *iednociami*,
„ liczbę zaś *kreskę*, lub *kropek*, albo też *pal-*
„ *ców* *zatamanych* do następującej kolumny
„ *dziesiątkowo* przydają. To samo niechaj
„ zachowują przy *dziesiątkach*, *setkach* &c. pod-
„ pisując to, co nad ostatni *dziesiątek* zosta-
„ nie, pod kolumną *zachowaną*, a liczbę *kre-*
„ *sek*, lub *kropek*, albo *palców* *zatamanych* bio-
„ rąc do następującej kolumny.

„ Tak w przykładzie przeszłym zaczy-
„ nając od 8 przy C, dobieram z z nastę-
„ pujących 9, abym miał 10, i robię *kreskę*;
„ do drugiej części tych to 9, po odebra-
„ nych 2, to jest do 7 biorę znowu 3 z na-
„ stępujących 9, abym z nowu miał 10, i ro-
„ bię

Dispesca. igitur numeros datos in tres v. g.
partes sub literis A. B. C; & aggregatum par-
tis prima: 902. scribo à latere juxta A; aggrega-
tum partis secunda: 920, juxta B; aggregatum
partis tertia 913, juxta C. Tandem has collate-
rales Summas. ad A, B, & C colligo in unam
2735. ad D.

31. Scholion. Qui sibi familiarem red-
dent modum sub numero 26 descriptum, com-
modè sic procedere possunt: inchoando à prima
columna, nempe: unitatum, singulis numeris,
ex quibus decadem complebunt, comma, aut
punctum apponant, vel digitum deprimant, &
cum altera tantum illorum numerorum parte,
seu excessu supra 10, ulterius procedant, donec
iterum decadem compleant, atque excessum supra
ultimam decadem subscribant unitatibus,
numerus verò commatum, aut punctorum,
vel digitorum depressorum sequenti colu-
mnæ decadem addant. Idem colligendo de-
cades, centenarios &c. servant, subscribendo
excessum supra ultimam decadem columna
collectæ, numerum verò commatum, puncto-
rum, aut digitorum depressorum resicicia-
do ad columnam sequentem.

Sic in exemplo præmissio inchoando ab 2
ad C aufero 2 ex sequentibus 9, ut habeam 10,
& adscribo comma, ad alteram partem horum
9 residuam post ablationem 2, scilicet ad 7
resicio rursus 3 ex sequentibus 9, ut iterum ha-
beam 10, & pono comma; sicque deinceps pro-

33 cca02

33 bię kreskę; i tak daley postępuję, przy
33 każdej liczbie, przy ktorey 10 dopełniam,
33 kreskę robiąc; dopiero iak przyidę do osta-
33 tniego znaku 8, ponieważ 2 z nich 3 od-
33 łączam, abym miał 10, zrobiwszy przy
33 nich kreskę, resztę nad 10, to jest 5 pod-
33 pisuję pod iednociami przy D; liczbę zaś
33 kreskę to jest 16 biorę do następującey kolumny
33 dziesiątkow. Ze się zaś w 16 już iedem
33 dziesiątek znayduie, robię zaraz przy pier-
33 wszym znaku (0) kreskę, a do reszty nad
33 10 to jest do 6 odłączam 4 z następują-
33 cych 9, abym miał 10, i robię kreskę;
33 i daley ze wszystkim tak sobie postępu-
33 ię, iak przy pierwszej kolumnie, co przy-
33 patruiący się przykładowi pozna łatwo.
33 NB. Gdybym zaś do liczby kreskę przy-
33 brawszy pierwszy znak następującey kolu-
33 mny dopełnił drugiego dziesiątka, musiał-
33 bym przy nim dwie kreski napisać; gdy-
33 by trzeciego, trzy &c.

33 Tym sposobem robiąc nie mam po-
33 trzeby dzielić przez linie liczby dane na
33 części; dosyć iednak daleki jestem od
33 niebezpieczeństwa pomylenia się w dziesią-
33 tkach, co się często przytrafia, jeżeli zbie-
33 rając którą kolumnę wymawiam dziesią-
33 tkii; dwadzieścia, trzydzieści, osmdziesiąt &c.

32. P. Kiedy liczby podane będą różnego
gatunku, n. p. procz Złotych będą i grosze,
i szelagi, iak sobie postąpisz?

O.

33 cetoꝝ adscribendo comma singulis numeris, ex
 33 quibus decadem compleo; perveniens tandem ad
 33 ultimam notam 8, siquidem 3 ex illis auferen-
 33 da sunt, ut habeam 10, facto commate, exces-
 33 sum supra 10 nempe 5 subscribo unitatibus ad
 33 D; numerum vero commatum nimirum 16
 33 rejicio ad sequentem decadam columnam.
 33 Et quia 16 jam continent decadem, mox primæ
 33 notæ (0) adscribo comma, & ad excessum su-
 33 pra 10 nempe 6 aufero 4 ex sequentibus 9, ut
 33 habeam 10, & pono comma, ulteriusque procedo
 33 eodem prorsus modo, sicut in collectione prioris
 33 columnæ, quod contemplans exemplum facile
 33 intelliget. NB. Quodsi numero commatum
 33 addita prima nota sequentis columnæ de-
 33 cadem alteram compleret, duo ei apponenda
 33 forent commata, si tertiam, tria &c.

33 Hoc modo operando non est necesse distin-
 33 guere lineis in partes datos numeros; sum ta-
 33 men satis remotus à periculo labendi in decadi-
 33 bus errore, qui sæpe irrepit, si colligendo ali-
 33 quam columnam enuntio decades: viginti,
 33 triginta, octoginta &c.

32. Q. Si numeri dati fuerint diversæ spe-
 32. ciei. v. g. prater Florenos dabuntur quoque grossi,
 32. & solidi, quomodo procedes?

R.

X O. I. Podpisuję każdy gatunek osobno, tak jednak: żeby iedności pod iednościami, dzieśiątki pod dzieśiątkami &c. stanęły. Obacz niżej.

II. Zaczynam potym zbieranie od najmniejszego gatunku, a wiele iedności gatunku większego w Sumie gatunku mniejszego się znaydą, tyleż dodaję do gatunku większego, a resztę tylko podpisuję pod gatunkiem mniejszym. To samo czynię z gatunkiem większym, poki nie przyjdę do najwyższego, iak pokazuje przykład.

Wydałem raz Złoty: 5	Groszy: 18	Szelągów 2.
drugi raz Złoty: 20	— 150	— 24
Suma wydatku 8	— 4	— 1.

Zaczynam od szelągów, iako od najmniejszego gatunku, i znayduję ich 4, a ponieważ 4 szelągi czynią grosz 1, i szelągów 2, piszę pod szelągami 1, a grosz 1 przenoszę do groszy, pisząc go dla pamięci przy nich, ale dla rozeznania go od groszy danych, przegradzam łuczkiem; zbierając zaś groszy, wynosi ich Suma 34: czyli Złoty 1, i groszy 4; zaczynam 4 podpisuję pod groszami, a Złoty 1 przenoszę do Złotych, tymże iak wyżej spotobem grosz 1. Nakoniec zbior Złotych podpisuję, i mam Sumę wydatku Złotych 8, groszy 4, szeląg 1. wynalezioną.

33: „ Przestroga. Niechay tu Nauczyciel cię zadaje i inne temu podobne przykłady

R. I. *Subscribo invicem cujuscunque speciei numeros datos seperatò locò. ita tamen: ut unitates unitatibus, decades decadibus &c. respondeant. Vide inferius.*

II. *In hoc deinde additionem à specie minima, & quot unitates speciei superioris in Summa speciei interioris reperiuntur, totidem addo speciei superiori, atque residuum solum subscribo speciei inferiori. Idem facio colligendo speciem superiorem, donec ad speciem supremam perveniam, ut exemplum ostendit.*

Expensi semel Florenos	5.	Grossos	18.	Solidos	2.
altera vice	—	—	26	—	2.
Summa expensa	—	8	—	4	—
					4

Incipio à solidis, utpote minima specie, & repertio 4, sed quia 4 solidi faciunt grossum 1 & solidum 1, subscribo solidis 1, & grossum 1 transfero ad grossos, his eum adscribendo memoriz juvandæ gratiâ, sed ad discriminandum illum à grossis datis, post lunulam pono: Colligens grossos, reperiò eorum Summam 34, id est: Florenum 1 & grossos 4; quàmobrem 4 subscribo grossis, & Florenum 1 transfero ad Florenos eodem, quo suprà, modo grossum 1. Denique aggregatum Florenorum subscribo, & repertam habeo Summam expensa Florenorum 2, grossorum 4, solidi 1.

33. 33 Scholion. Proponat hìc Præceptor alia quoque exempla huic similia, v. g. in men-
suris,

33 kłady w rzeczach innych, iako to w mia-
33 rach, częściach czasu &c. żeby jednak za-
33 wsze Suma niższych gatunkow mała by-
33 ła; bo w przeciwnym razie Sumy niższych
33 gatunkow przeprowadzamy na gatunki wyż-
33 sze przez Dzielenie, którego tu ieszcze
33 nie umieją Uczniowie.

34. P. Jak doświadczać Dodawanie? czy-
li iak proba czyni się Dodawania?

O. Są różne sposoby. Właściwy iest
przez Odciganie; najlepszy: aby powtórzyć
z dobrą uwagą w smak zbieranie, to iest: ieże-
lim zbierał idąc w górę, zbieram potym
idąc na dół, a ieżeli się Sumy zgodzą, znak
mam dobrego Dodawania.

35. Przestroga 1. Inni doświadczaia. Do-
33 dawanie tak: dobieraią do dziewięciu, i od-
33 rzucaia ię, ile razy mogą w liczbach po-
33 danych, uważaiąc ię, iakoby wszystkie
33 iednoci tylko znaczyły, a co się po tako-
33 wym odrzucaniu (9) zostanie, znaczą
33 na boku; to samo czynią w Sumie, a ieżeli
33 te reszty będą równe, maią za znak dobrze
33 uczynionego Dodawania. Sposob ten po-
33 kazać Uczniom można, ale ich oraz prze-
33 strzec trzeba, iż omylny iest; gdyż same
33 prześlawienie liczb okaże inszą Sumę, re-
33 szta iednak po odrzuceniu (9). ta suma,
33 co przed tym, będzie.

36. Przestroga 2. Używamy Dodawania na
33 ten czas, kiedy Pytanie zadane może się
33 odmie-

33 furis, partibus temporis &c. ut tamen sem-
33 per Summa inferiorum specierum modica sit;
33 nam in casu contrario reducimus Summas
33 inferiorum specierum ad species superiores
33 ope Divisionis, quam hic adhuc ignorant Ty-
33 rones.

34. Q. Quomodo examinanda Additio? seu
quomodo fit probatio Additionis?

R. Sunt varii modi. Proprius est per sub-
tractionem; optimus: ut attenta mente repeta-
tur collectio ordine inverso, id est: si collige-
bam ascendendo, colligo deinde descendendo; quod si
Summæ concordent, signum habeo bene instituta
Additionis.

35. 33 Scholion. 1. Alii Additionem exa-
33 minant sic: colligunt novenarios, eosq; abijciunt,
33 quoties possunt, ex numeris addendis, consi-
33 derando eos, ac si omnes unitates duntaxat desi-
33 gnarent, & quod tali abiectione (9) facta re-
33 manet, notant à latere; idem in Summa fa-
33 ciunt, quod si hæc residua æqualia fuerint, pro-
33 babile putant ritè peractam esse Additionem.
33 Modus hic potest ostendi Tyronibus, sed admo-
33 nendi quoque sunt, cum fallacem esse; cum so-
33 la transpositio numerorum exhibeat Summam
33 aliam, residuo post abiectionem (9) manente
33 eodem, quod fuerat prius.

36. Scholion. 2. Utimur Additione tunc,
33 quando Problema propositum potest reduci
33 ad

„ odmienić w to: wiele liczby podane, wraz
 „ wzięte czynią? Tak chcąc dochodzić: iak
 „ dawno Rzym stoi wiedząc, że iest wy-
 „ stawiony przed Narodzeniem Chrystusa
 „ Pana na lat 749, od Narodzenia zaś Chry-
 „ stusa Pana iuż upłynęło lat 1776. twa-
 „ żam, że to pytanie na iedno wychodzi, iak-
 „ bym się pytał: wiele te dwie liczby 749,
 „ i 1776 wraz wzięte czyni? a zatym przez
 „ Dodawanie szukam Sumy 2525. ukazującey
 „ mi: wiele lat przeszło od wystawienia
 „ Rzymu.

ROZDZIAŁ II.

O Odciażaniu Liczb.

37. P. Co iest Odciażanie Liczb?

O. Iest liczby całej mniejszey
 od drugiey całej więkkszey, albo przynay-
 mniey rowney od rowney odcymowanie. n. p.
 Dłużnik, ktoremu pożyczylem Złotych 20,
 oddając mi Złotych 12, pyta mnie się, wie-
 le mi ieszcze winien? uczy mnie ta część
 Rachowniczey Nauki wynaleść: że mi
 ieszcze będzie winien Złotych 8. Bo, gdy-
 bym z dwudziestu krefek napisanych dwana-
 ście zmasał, zostałoby ich ośm.

38. P. Iak się nazywa ta liczba przez Od-
 ciąganie wynaleziona?

„ ad hoc: quantum numeri seorsum dati faciunt
 „ simul sumpti? Sic indagando: quàm pridem
 „ Roma sit condita; sciens: conditam esse ante Chri-
 „ stum natum annis 749, à Nativitate verò Chri-
 „ sti Domini effluxisse annos 1776, observo qua-
 „ stionem hanc eodem recidere, acsi quærerem
 „ quantum faciunt simul sumpti duo isti
 „ numeri: 749 & 1776? quapropter per Addi-
 „ tionem inquirò in Summam 2525. exhibentem
 „ mihi: quot elapsi sint anni à Roma condita.

C A P U T II.

De Subtractione Numerorum.

37. Q. Quid est Numerorum Subtractio?
 R. Est totius numeri minoris à toto
 majore altero, aut saltem æqualis ab æquali
 ablatio. v. g. Debitor, cui mutuos dederam Flo-
 renos 20, reddens mihi Florenos 12, quærit, quantum
 mihi adhuc debeat? docet me hac Arithmetica
 species invenire: ab illo mihi adhuc deberi Flo-
 renos 8. Nam si ex viginti annotatis virgulis
 delerem duodecim, remanerent illarum octo.

38. Q. Quomodo vocatur numerus per Sub-
 tractionem inventus?

R.

O. Zowie się *Reszta*, albo *Różnica*.
 Tak w danym przykładzie liczba 8 jest re-
 szta długu po upłaconych Złotych 12; albo
 też różnica, którą dług Złotych 20 przewyż-
 sza upłaconych 12.

39. P. Iak się czyni *Odciąganie*?

O. I. Daną liczbę mniejszą piszę pod
 daną liczbą większą, tak iak w *Dodawaniu*,
 to jest: aby iednoci pod iednociami, dziesiątki pod
 dziesiątkami &c. stały. i podkryślam.

II. Odeymuię liczbę iednoci niższą od
 wyższej, a co mi się po odjęciu zostaje, piszę
 pod linią pod iednociami. To samo czynię
 z dziesiątkami, setkami &c.

n. p. miałem Złotych 3879; z nich wydałem
 Złotych 1658. wiele jeszcze mam?

piszę większą liczbę 3879 Złotych miałem
 mniejszą - 1658 - wydałem
 podkryślam
 Reszta - 2221 zostaje u mnie.

mówię nayprzod: 8 z 9 gdy odeymuię, zostaje się
 1, które piszę pod linią pod 8. Idę do
 dziesiątkow mówiąc: 5 z 7 gdy odeymuię, zo-
 stają się 2, piszę ie pod dziesiątkami, to jest
 pod 5. Tym samym sposobem postępuię z se-
 tkami, i tysiącami, a znajduię resztę Złotych
 2221, które jeszcze zostają przy mnie.

40. P. A kiedy znak niższy większy bę-
 dzie, iak wyższy, od którego maśz odcia-
 gnąć niższy, co trzeba czynić?

O.

R. Vocatur Residuum, vel Differentia.

Sic in allato exemplo numerus 8 est residuum debui post solutionem Florenorum 12; vel differentia, qua debitum Florenorum 20 superat persolutos Florenos 12.

39. Q. Quomodo instituitur Subtractio?

R. I. Numerum datum minorem subscribo dato majori ita, prout in Additione, scilicet ut unitates unitatibus, decades decadibus &c. exactè respondeant, & duco lineam.

II. Aufero numerum unitatum inferiorem à superiore, & quod remanet facta ablatione, subscribo unitatibus infra lineam. Idem observo in decadibus, centenariis &c.

Vo g. Possidebam Florenos 3879. ex his expendi Florenos 1658. quot eorum adhuc habeo?

Scribo numerum majorem 3879 Floreni habui
 7 minorem - 1658 - expendi
 duco lineam sic: _____

Residuum - - 2221 possideo.

Dico primum: 8 de 9 dum demo, manet 1, quod scribo infra lineam sub 8. Confero me ad decades dicendo: 5 de 7 dum demo, manent 2, & hac scribo sub decadibus, nempe sub 5. Eodem modo procedo cum centenariis, & millenariis, & reperio Residuum Florenorum 2221, quos adhuc possideo.

40. Q. Si nota inferior major fuerit nota superiore, à qua inferior subtrahenda est, quid faciendum?

D _____ **R.**

O. Na ten czas pożyczam u następującej liczby 1, to jest *iednego dziesiątka*, znacząc ją kropką, a tak liczba następująca z kropką, będzie o *iedno* mniej ważyła, jakby ważyła bez kropki, ale liczba ta, od kto-rey ma się *niższa* odciągnąć, *dziesiątkiem* wię-czej ważyć będzie.

n. p. mam od tey liczby	4	5	6	2
odciągnąć tę	-	1	9	7
				8
				2 5 8 4

Reszta

Gdy chcę według wyższego przepisu odciągnąć 8 od 2, uważam, że nie mogę, za-czym pożyczam *iednoci* u następujących 6, i kładę nad niemi kropkę, że zaś ta *iednoć* od 6 pożyczana *względem* 2 znaczy 10, więc mówię: 8 od 12, zостаia się 4, i te podpisuję. Potym idę do *dziesiątkow*, i mo-wię 7 od 5 (bo 6 z kropką tylko 5 znaczy) znawu nie mogę (to jest odciągnąć) po-życzam *iednoci* u następującego znaku, to jest 5, i kładę nad nim kropkę, a mówię 7 od 15 (gdyż i ta *iednoc* pożyczana od 5 waży teraz 10.) zостаia się 8, i te podpisuję. I tak dalej. 9 od 4 (bo 5 z kropką znaczy tylko 4) nie mogę; pożyczam i *dziesiątka* od następującego znaku 4, i mówię 9 od 14 zостаia się 5. Ktore podpisuję. Na ko-niec 1 od 4 to jest od 3 zостаia się 2. Ktore podpisałwszy mam resztę 2584.

R. Tunc temporis demo ex subsequente nota 1, id est unam decadem, notando eam puncto, sicque nota illa subsequens puncto notata, uno minus valebit, quam valeret hoc non notata, sed nota hac, a qua inferior subtrahenda est, decade plus valebit.

V. g. à numero hoc
hac subtrahendus est:

$$\begin{array}{r}
 \text{. . .} \\
 4563 \\
 1978 \\
 \hline
 2584 \quad \text{Residuum}
 \end{array}$$

Dum juxta Regulam superiorem subtrahere volo 3 de 2, adverto id fieri non posse, quare demo de sequente nota 6 unitatem, & appono ei punctum 5 quia verò hæc unitas ex 6 dempta respectu 2 valet 10, ideo dico: 3 de 12 manent 4 atque hæc subscribo. Confero me ad decades, & dico: 7 ex 5 (nam 6 appositio puncto valet tantum 5) non possum (scilicet demere) transfero ergo unitatem ex nota sequente 5, & appono ei punctum, ac dico: 7 ex 15 (cum hæc quoque unitas ex 5 translata nunc valeat 10) manent 8, atque hæc subscribo. Sicque deinceps 9 ex 4 (nam 5 appositio puncto denotat 4) non possum, ac dico: 9 ex 14 manent 5, quæ subscribo. Postremo 1 ex 4 id est ex 3 manent 2, quibus subscriptis reperio residuum 2584.

4r. P. Kiedy się cyfry trafiają w liczbach danych, iak sobie postąpić?

O. I. Jeżeli cyfra będzie w liczbie niższej, nie mam żadney trudności, bo ponieważ cyfra nic nie znaczy, podpisuję ten znak, od którego ma być odciagniona cyfra. n. p. 50 z 7 zostaje 7.

II. Gdy zaś w liczbie wyższej trafiają się cyfry. Najprzód jeżeli jedna tylko? albo też więcej, lecz przegrodzone znakami znaczącymi? także nie mam trudności; bo pożyczwszy u następującego znaku jedności będzie mi cyfra ważyła 10.

n. p. mam od tey liczby 50
odciągnąć tę: 24

26 Reszta.

mówię: 4 z 0 nie mogę, pożyczam u 5 jednego dziesiątku, a mówię: 4 z 10. zostają się 6; potym z 2 z 4 zostają się 0. mam Resztę 26.

Kowtore kiedy w wyższej liczbie kilka cyfer porządkiem będzie, na ten czas pożyczam od najbliższego następującego znaku znaczącego 1, i znaczę go, i oraz wszystkie cyfry, które miam, kropką, a w takowym razie cyfry kropką znaczone będą mi tylko ważyły dziewięć. To samo zachowuję choć jedna tylko następująca cyfra, gdybym do poprzedzającego ją znaku miał jednego pożyczć dziesiątku.

41. Q. Dum in numeris Datis zeri interve-
niunt, quomodo procedes?

R. I. Si zerus reperiatur in numero infe-
riore, nulla est difficultas, cum enim zerus nihil
significet, subscribo hanc notam, à qua subtrahendus
est zerus v. g. 0 ex 7 manent 7.

II. Quodsi zeri in numero superiore re-
periantur. Primò si unus tantum? vel etiam plu-
res, sed disjuncti notis significantibus? nulla pa-
ritur est difficultas; nam translata unitate ex nota
sequente, valebit zerus 10.

v. g. Ex numero istor 5 0
subtrahendus est hic: 2 4

2 6 Residuum.

Dico 4 ex 0 non possum, transiero ex 5 unam
decadem, ac dicò 4 ex 10 manent 6; deinde 2 ex
6 manent 2. Reperio Residuum 26.

Secundò. Si in numero superiore plures
sefe consequantur zeri, tunc à proximè sequen-
te nota significante mutuo 1, quam, prout &
zeros omnes, quos prætereo, noto punctò, atque
in hoc casu zeri punctò notati aequivalebunt no-
venariis. Idem observo, etsi unus tantum seque-
retur zerus, si ad notam eum præcedentem trans-
ferenda foret una decas.

v. g.

n. p. mam od tey liczby: 420305000
 odciaǳąc te: 162817327

Reszta. 257487173

mowie: 7 z 0 nie mogę, pożyczam z następ-
 pujących 5 iedności, nad ktoremi, oraz nad
 dwiema cyframi, ktore miiam, znaczę kropkę,
 a mowie: 7 z 10, zostaią się 3; 1 z 9 zo-
 staią się 7; 8 z 9 zostaię się 1; 7 z 4 nie
 mogę, pożyczam u następnących 3 iedności,
 znaczę ie, oraz i cyfrę, którą miiam, kropką,
 i mowie: 7 z 14 zostaią się 7, i z 9 zosta-
 ią 8. 8 z 1 nie mogę, pożyczam u następ-
 nych 2 iedności, i mowie: 8 z 12 zostaią się
 4; 2 z 9 zostaią się 7; 6 z 1 nie mogę, po-
 życzam iedności; 6 z 11 zostaią się 5; 1 z 3
 zostaią się 2, i mam Resztę: 257487173.

Potrzenie kiedy przydzie o z o odiąć,
 podpisuię o; chybaby wyższa o była zna-
 czona kropką; bo na ten czas podpisuię 9.

n. p. z tey liczby 30080
 mam odciaǳąc tę: 10090
 będzie Reszta ta: 19990

42. P. Kiedy znak niższy rowny będzie
 temu, od ktorego ma być odciaǳniony, co
 uczynisz?

O. Podpisuię cyfrę; gdyż na ten czas
 nie się nie zostaię, a o znaczy nic. Przy-
 szedłszy

.....

v. g. Ex numero: isto: 4 2 0 3 0 5 0 0 0
 subtrahendus est hic: 1 6 2 8 1 7 8 2 7

---

 2 5 7 4 8 7 1 7 3 Residuum

dico: 7 ex 0 non possum, mutuo à sequente 5 unitatem, notam 5. nec non duos zéros, quos prætereo, noto puncto, ac dico: 7 ex 10 manent 3; 2 ex 9. manent 7; 8 ex 9 manet 1; 7 ex 4 non possum, aufero ex sequente 2 unitatem, notam 3 ac zerum, quem prætergredior, noto puncto, ac dico: 7 ex 14. manent 7; 1 ex 9 manent 8; 8 ex 2 non possum, aufero ex sequente 2 unitatem, ac dico: 8 ex 12 manent 4; 2 ex 9 manent 7; 6 ex 1 non possum, accipio mutuo unitatem; 6 ex 11 manent 5; 1 ex 3 manent 2; & habeo Residuum: 2 5 7 4 8 7 1 7 3.

Tertio. Si 0 ex 0 subtrahendus est, subscribo 0; nisi fortè superior 0 notatus puncto foret, nam tunc subscribo 9.

.....

v. g. Ex numero hoc: 3 0 0 8 0
 subtrahendus hic: 1 0 0 9 0

---

 erit Residuum: 1 9 9 9 0

42. Q. Si nota inferior aequalis fuerit illi, à qua subtrahenda est, quid ages?

R. Subscribo zerum; nam tunc nihil remanet, 0 verò significat nihil. Postquam verò per-

renero

szedłszy jednak do znaków ostatnich, jeżeli
te równe będą: albo nie nie podpisuję, albo
podciągam linię. n. p. Teraz jest od Na-
rodzenia Chrystusa Pana Rok 1777. a k e-
dym się narodził, był Rok 1767, więc
mam lat?

piszę taki: $\begin{array}{r} 1777 \\ 1767 \\ \hline \end{array}$

mam tedy lat $\begin{array}{r} 10 \end{array}$

43. „ Przestroga 1. Kto zachował prze-
„ p. s pod liczbą 26 dany, mając odciągnąć
„ liczbę mniejszą od większej, niechay tyl-
„ ko uważa, która jest część druga liczbę
„ większą wraz z mniejszą składająca, i tę
„ niechay pod linią pisze. n. p. ponie-
„ waż 8 składa się z 7 i 1; z 6 i 2;
„ z 5 i 3; z 4 i 4. mając z 8 odciągnąć 1;
„ podpisuję część drugą 7; mając odciągnąć
„ 2, podpisuję 6; mając odciągnąć 3, pod-
„ pisuję 5 &c.

44. „ Przestroga 2. Kiedy znak niższy
„ większy będzie jak wyższy, wygodniej-
„ szy jest ten sposób: znaczywszy kropką
„ znak następujący, odciągam niższy od 10,
„ a do reszty przydaję znak wyższy, i Sumę
„ podpisuję. Tak w przykładzie pod li-
„ czbą 40: mając odciągnąć 8 z 2 poło-
„ żywszy kropkę nad następującemi 6, mo-
„ wię: 8 z 10 zostają się 2, a 2 (od których
„ 8 miałem odciągnąć) są 4; które podpi-
„ suję.

venere ad notas postremas, si hæ æquales fuerint
aut nihil subscribo, aut subduco lineolam. v. g. Ad
profers est Annus a Nativitate Christi Domini
1777. at me nascente fuerat 1707. quoniam annos
implevi?

scribo sic 1777

1707

Ergo implevi annos 70

43. Scholion 1. Qui servavit dicta nu-
merò 26, subtracturus numerum minorem à
majore consideret, quam sit pars altera
cum minore numero majorem componens,
hancque infra lineam subscribat. v. g. cum 8
componatur ex 7 & 1; ex 6 & 2; ex 5 & 3;
ex 4 & 4: si ex 8 subtrahenda sit 1, scribo par-
tem alteram 7; si 2; subscribo 6; si 3; sub-
scribo 5 &c.

44. Scholion 2. Si nota inferior ma-
jor sit superiorem, commodior est hæ subtra-
hendi modus, ponit ad notam sequentem pun-
ctum subauget notam inferiorem à 0, & residuum
addo notam superiorem, summamque subscribo.
Sic in Exemplo numerò 40 dato: subtracturus
8 ex 2, posito super sequentibus 6 puncto, de-
coi: 8 de 10 remanent 2, & 2 (ex quibus 8 de-
menda fuerant) junctis 47 qua subscribo.

45. „ Przestroga 3. Jeżeli znak wyż-
 „ szy iednocią tylko mniey waży, iak znak
 „ niższy, na ten czas położywszy nad zna-
 „ kiem następującym kropkę, podpisuję 9.
 „ n. p. gdybym miał 6 od 5; albo 5 od 4;
 „ albo 4 od 3 &c. odciągnać, pożyczwszy
 „ od następującego znaku iednego dzieśiątka, pod-
 „ pisałbym bez pomyslenia 9.

46. P. Jak się czyni Odciąganie liczb ro-
 żnego gatunku ?

O. Tymżę samym sposobem, iak od-
 ciąganie liczb iednego gatunku, o ktorey się
 teraz mówiło. To tylko przytym uwa-
 żać potrzeba: że się ma zacząć odciąganie
 od liczby najmniejszego gatunku (trzeba bo-
 wiem osobno każdy gatunek pisać tak właśnie,
 iak w Dodawaniu liczb różnego gatunku), a kie-
 dy liczba wyższa: mniejszego gatunku mniej-
 sza będzie niż liczba niższa, pożyczam od
 poblížszego gatunku większego iedności, która
 iednak już nie dzieśięć, iak przedtym, ale
 tyle ważyć będzie, ile iedności gatunku mniej-
 szego czynią iedność gatunku większego. Tak
 gdy do szelągów od groszy przenoszę iedność,
 ta mi nie 10, ale 3 szelągi waży: iedność od
 Złotych przeniesiona do groszy, nie 10, ale
 30 groszy waży. n. p. Sługa pewny wziął
 od Pana swego

Ym. 45

na drogę	-	50	Złot:	16	gr:	1	szeląg.
wydał zaś w drodze	40	-	20	2	-	-	
zaczyn mu się zostało	9	-	25	2	-	-	

45. 33 Scholion 3. Si nota superior uni-
 33 tate solum minus valet, quam nota inferior,
 33 tunc appositò nota sequenti punctò, subscribo 9.
 33 v.g. si deberem 6. de 5; vel 5 de 4; vel 4 de 3 &c.
 33 demere, mutuo accepta una decade à nota se-
 33 quente, subscriberem finè meditatione 9.

46. Q. Quomodo fit subtractio numerorum di-
 versæ speciei?

R Eodem prorsus modo, quo subtractio nu-
 merorum ejusdem speciei, de qua modò dictum.
 Hoc solum præterea notantum est: quòd subtractio
 inchoanda sit à numeris speciei minuz (seor-
 sivò enim locò qualibet species scribenda est ita
 planè, ut in Additione numerorum diversæ spe-
 ciei) & si numerus superior speciei minoris mi-
 nor fuerit numero inferiore, transfero ex proxi-
 ma specie majore unitatem, quæ tamen non jam
 decadem, ut antè, sed totidem valebit, quor uni-
 tates speciei minoris constituunt unitatem speciei
 majoris. Sic dum ad olidos à grossis transfero
 unitatem, hæc non 10, sed 3 solidos valet; uni-
 tas à Florenis ad grossos translata non 10, sed 30
 grossos valet. v. g. Famulus aliquis habuit à Do-
 mino suo

45

pro viatico	-	50	Flor: 16	gr: 1	solid.
expendis in itinere	-	40	-	20	2
Remanserunt ei	-	9	-	25	2

Ponieważ od 1 szeląga 2 odiać nie mogę, pożyczam 1 grosz kładąc kropkę nad 6, a że 1 grosz trzy waży szelągi, te 3 do 1 przydane dają mi 4, więc mówię: 2 z 4 zoltaią się 2, i to podpisuję. Idę do groszy, i uważam, że ich liczba wyższa mniejsza jest, iak niższa, przeto pożyczam 1 Złotego kładąc kropkę nad 0 i 5 (według przepisów wyższych) a ponieważ 1 Złoty daje 30 groszy, do tych przydane 15 (dla kropki nad 6) czynią 45, które piszę nad 16 dla pamięci, i odcinam od nich liczbę niższą 20, i dalej postępuję, iak wyżej nauczono, mam Resztę: 9 Złotych 25 groszy 2 szelągi.

47. „ Przestroga 1. Sumę 45 z podanych „ groszy 16 czyli 15, i pożyczanego 1 Złote „ tego, czyli groszy 30, wynikającą, dla tego „ go nad danemi 16 pisać każe się, aby Odp „ wiedź była powszechna, w wszystkim win „ nych rzeczy rodzajach. Przykładom słu „ żąca. Albowiem w Przykładzie przec „ szłym, i iemu podobnych, dosyć jest do „ dziesiątkow groszy, po pożyczeniu 1 Złote „ tego, 3 myślą przydawać, gdyż Suma „ największa 5 tylko uczyni, a przeto ta „ two spamiętać ią można.

48. „ Przestroga 2. Kiedy z liczb po „ danych mniejsza z mniey także znakow Ra „ chowniczych złożona będzie, tak postąpić „ w Od-

Siquidem ab 1 solido 2 subtrahere nequeo,
 accipio mutuum 1 grossum, apponendo nota 6 punctum,
 & quia 1 grossus 3 solidos valet, hac 3 addita 1
 faciunt 4, adeoque dico: 2 de 4 manent 2, quæ sub-
 scribo. Confero me ad grossos, & observando
 eorum numerum superiorem minorem esse inferio-
 re, transfero 1 Florenum apponendo punctum ne-
 tic: 0 & 5 (juxta regulas superiores) & quia 1
 Florenus dat 30 grossos, his additi 15 (propter
 appositum nota 6 punctum) faciunt 45, quæ scribo
 super 16 memoriæ gratiâ, ac subtraho ab illis nu-
 merum inferiorem 20, procedoque ulterius, ut di-
 ctum supra, reperio Residuum: 9 Flor: 25 gross.
 2 solid.

47. 33 Scholion 1. Ut Summa 45 ex gross-

33 sis datis 16 seu 15, & translato 1 Floreno, seu
 33 grossis 30 emergens, supra datis 16 scribatur,
 33 præcipitur ideo: ut Resolutio sit universalis,
 33 omnibus in aliis rerum generibus Exemplis ser-
 33 viens. In Exemplo enim præcedente, & simili-
 33 bus, sufficit decadibus grossorum post translatio-
 33 nem 1 Florent, & in mente addere, cum Sum-
 33 ma maxima 5 solum efficere, atque ideo jam illâ
 33 memoriâ retineri possit.

48. 33 Scholion 2. Cum numerorum dato-

33 rum minor ex paucioribus quoque notis
 33 Arithmeticis erit compositus, ita in subtractione
 33 pro-

„ W Odeąganiu potrzeba, iak gdyby na
 „ mieyscach próżnych cyfry położone były

„ n. p. mam od tey Summy: 2300521
 „   odciaǳąc tę   -   -   610
 „   Reszta   -   2299911

„ Postępując sobie tak, iak gdyby na mieyscach
 „ próżnych cyfry były, będę miał Resztę,
 „ którą pokaznie Przykład.

„ Podobnym sposobem postępować po-
 „ trzeba kiedy w wyższey liczbie ktorego ga-
 „ tunku mniejszego nie ma, a w niższey jest,
 „ n. p. Wziąłem

„   na Expens   120 Złot: .

„ Ztych wydałem   18   -   20 gr: i szel.

„ mam tedy jeszcze 101   -   9   2

„ Ponieważ szelągów w większey liczbie
 „ nie mam, ani groszy, w liczbie zaś niższey
 „ są podane, pożyczam Złotego iednego
 „ kładąc kropkę nad 0 i 2, według wyższych
 „ przepisów, ten mi daie 30 groszy; z tych
 „ pożyczam iednego, kładąc kropkę na miey-
 „ scu groszy, ten mi daie 3 szelagi; od
 „ tych 3 odciaǳam dany 1 szeląg, i resztę 2
 „ piśzę pod szelągami. Idąc do groszy mo-
 „ wie: 0 od 9 (bom z 30 groszy pożycz-
 „ nych iuż ieden na szelagi obroczył, co mi
 „ kropka przypomina) zostaią się 9; 2 od 2
 „ nic. Dopiero Złote według nauki wyższey
 „ odciaǳam.

procedendum, ac si in locis vacuis zeri forent
collocari.

v. g. à Summa ista: $\begin{array}{r} 2300521 \end{array}$

subtrahenda hac: $\begin{array}{r} 610 \end{array}$

Residuum $\begin{array}{r} 2299911 \end{array}$

Procedendo ita, ac si in locis vacuis zeri collo-
cati forent, habebo Residuum, quod Exemplum
ostendit.

Simili modò procedendum, dum in superio-
ri numero aliqua species minor deest, est verò
in numero dato inferiori.

v. g. Dato sunt mihi

pro Impensa $\begin{array}{r} 120 \end{array}$ Flor: .

Ex his expendi - $\begin{array}{r} 18 \end{array}$ 20 gr: 1 sol:

Possideo igitur $\begin{array}{r} 101 \end{array}$ - 9 2

Siquidem solidi in numero superiori de-
sunt, ac grossi, in inferiori verò sunt dati, ac-
cipio mutuum Florenum unum ponendo punctum
super 0 & 2, juxta regulas superiores, hic
facit 30 grossos; ex his unum aufero, ponen-
do in loco grossorum punctum, hic facit solidos 3;
ex his demo datum 1 solidum, & residuos 2
subscribo solidis. Confero me ad grossos dicendo:
0 de 9 (nam unum ex 30 grossis mutuo ac-
ceptis ad solidos transtuli, quod mihi in memo-
riam revocat punctum) remanent 9; 2 de 2
nihil. Tandem Florenos juxta doctrinam su-
periolem subtraho.

49. P. Jak się czyni *Dofwinczanie* *Odcia-*
gania?

O. Resztę wynalezioną przydaje do
liczby *mniejszey* z danych, a jeżeli nie *Suma*
zgadza z liczbą daną wyższą, nie omyliłem
się w *Odcia-ganiu*. n. p. Na wojnie *Trojań-*

skiey zginęło Greków: 880000

Trojańczyków zaś: 686000

zginęło Greków więcej o tyle 194000 Reszt:

880000 Suma

Suma z *Resztą* i liczby *mniey-*
szey zgadza się z liczbą wyż-
szą, zaczym dobrze jest uczynione *Odcia-*
ganie.

50. „ *Prześtroga* : Zebv *Uczeń* poznał,
„ kiedy ma używać *Odcia-gania*, niechay
„ uważał: jeżeli Pytanie zadane może się
„ odmienić w to: czym jedna z liczb da-
„ nych drugą przewyższa? czyli o wiele
„ jedna z danych jest większa od drugiej?
„ n. p. pyta się go kto wiele zarobł ten
„ *Kupiec*, który sprzedał towar za 12000
„ *Złotych*, dał zaś za niego *Złotych* 11400?
„ uważy: że to Pytanie może się odmie-
„ nić w to. o wiele większa jest liczba *Zło-*
„ tych za towar sprzedany wziętych, nad li-
„ czbę *Złotych* za towar kupiony danych?
„ a ztąd pozna, że liczbę *mniejszą* od wię-
„ kszey *odciągnąć* powinien, a reszta pokaże
„ mu zarobek. 51.

49. Q. Quomodo instituitur Examen subtractionis.

R. Residuum inventum addo numero datorum minori, quodsi Summa concordet cum numero datorum superiore, non est erratum in subtractione. v. g. In bello Trojano

perierunt Græcorum	330000	
Trojanorum vero	- 626000	
perierunt Græci plures tantum	194000	Residuum
	330000	Summa

Summa Residui & numeri inferioris quia concordat cum numero superiore, bona fuit subtractio.

50. Scholion. 1. Ut cognoscat Tyro, quando uti debeat subtractione, consideret: utrum Problema propositum possit reduci ad hoc: quantum unus datorum numerorum alterum superat? seu quantum major est altero datorum numerorum unus? v. g. quarit ex illo quispiam: quantum lucratus sit mercator ille, qui merces distraxit 12000. Florenis, quas comparavit Florenis 11400? ob- servabit: Problema hoc posse reduci ad istud: quantum major est numerus Florenorum pro mercibus perceptorum numero Florenorum pro mercium redemptione erogatorum? atque inde intelliget numerum minorem à majore debere subtrahi, ut differentia ostendat lucrum.

Złote

„ dnia 7 N. 699 A 1099

33 za sprzęty Gospodarskie 9 2 B 2 7 2

„Więc mi się zostało Refz: C 8 2 7”

„ Zbieram wprzod *Perceptę*, która wy-
 „ nosi 1099. *Złotych*, tę piszę na boku
 „ przy A; potym zbieram *Expensę*, ta wy-
 „ nosi 272, tę piszę przy B *prosto* pod *Per-*
 „ *ceptę*, odciągnąwszy Sumę *mniejszą* od
 „ *większey* mam *Resztę* przy C 827 *Złotych*.

ROZDZIAŁ III.

O Mnożeniu liczb.

52. **P.** Co jest *Mnożenie liczb*?
O. Jest wynalezienie *Sumy* ie-
dnej liczby danej tyle razy wziętej, ile *jedności*
zamyka z liczb danych druga. To jest: *Mno-*
żenie jest *skrócone* liczb *Dodawanie*. Bo gdyby
mnie

51. Scholion 2. Si plures fuerint numeri
 22 dati, quàm duo (prout plerumque in Ta-
 22 bulis accidit) prius tam subtrahendi,
 22 quàm hi, à quibus illi subtrahendi sunt, col-
 22 ligantur in Summam, ac tandem Summa mi-
 22 nor à majore subtrahatur. v. g. Percepi

Floreni

22 pro frumento die 13 N 220
 22 die 5 N 180
 22 die 7 N 699 A 1099
 22 Impendi: in equorum . . .
 22 redemptionem 180 . . .
 22 in supellectile æconomica 92 B 272
 22 supersunt igitur mihi - C 327 Residi

22 Colligo imprimis Florenos, quos percepi, &
 22 eorum Summam 1099 scribo à latere juxta A;
 22 deinde quos impendi, Summamque eorum 272
 22 scribo juxta B directè sub priore, ablataque
 22 minore à majore reperio Residuum juxta
 22 C 327 Florenorum.

C A P U T III.

De Multiplicatione numerorum.

52. Q. Quid est Multiplicatio numerorum?
 R. Est inventio Summæ numeri uni-
 us dati toties accepti, quot unitates continet
 numerorum datorum alter. Id est: Multiplica-
 tio est compendiaria numerorum Additio. Nam

E 2

fi

mnie się kto pytał o Sumę, która wynika z
 liczby (12) dziewięć razy wziętej? trzeba by
 mi tę liczbę (12) dziewięć razy pisać we-
 dług ustaw Dodawania, i w jedną Sumę ze-
 brać, któraby mi wyniosła 108; aleć ta część
 Rachowniczej nauki, którą Mnożeniem nazy-
 wamy, uczy mnie daleko krótszym sposobem
 tę samą Sumę 108 wynaleść, w której tyle
 razy znayduie się z liczb danych jedna (12),
 ile jedności zamyka z liczb danych druga (9).
 Bo iako w 9 dziewięć znayduią się jedności,
 tak też w 108 dziewięć razy zamykają się 12.

53. P. Jak się nazywają te liczby, o któ-
 rych się teraz mówiło?

O. Z liczb danych jedna, to jest ta: któ-
 rą trzeba kilka razy brać, nazywa się Mnożna.
 Druga, to jest ta: która pokazuje, wiele razy
 tam tę brać trzeba, nazywa się Mnożąca.
 Ta zaś, która po mnożeniu wychodzi, na-
 zywa się wyskok. Tak w przeszłym przy-
 kładzie liczba (12) jest Mnożna; (9) Mno-
 żąca; (108) wyskok.

54. „ Przestroga 1. Zazwyczaj bierze
 „ się liczba z danych większa za Mnożną;
 „ mnieysza za Mnożącą; lubo w rzeczy sa-
 „ mey jednakowy wyskok wychodzi, czyli
 „ większą, czyli mnieyszą za Mnożną biorę;
 „ to jest: czyli n. p 4 mnożę przez 3;
 „ czyli 3 przez 4. zawsze wychodzi wy-
 „ skok (12) iak objaśnia następujący przy-
 „ kład:

„ W kto-

fi me quispiam interrogaret: quæ Summa oriatur ex numero (12) novies accepto? deberem hunc numerum (12) novies scribere juxta regulas Additionis, & per easdem in Summam colligere, quæ prodiret 108; verùm hæc species Arithmeti. æ, quam Multiplicationem dicimus, docet me longè breviori via eandem Summam 108 invenire, in qua toties reperitur datorum numerorum unus (12), quot unitates continet numerorum datorum alter (9) Nam sicut in 9 novem reperiuntur unitates; ita in 108 novies continentur 12.

53. Q. Quomodo vocantur hi numeri, de quibus modò sermo fuit?

R. Datorum numerorum unus, id est ille: qui aliquoties sumi debet, dicitur Multiplicandus. Alter, id est ille: qui indicat, quoties prior accipiendus sit, vocatur Multiplicans, Multiplicator. Ille verò, qui factæ Multiplicatione oritur, dicitur Productum, factum. Sic in alio exemplo numerus (12) est Multiplicandus; (9) Multiplicator; (108) Productum.

54. Scholion 1. Plerumque pro Multiplicando sumitur datorum numerorum major; minor verò pro Multiplicatore: licet reapse idem Factum producat, sive major, sive minor pro Multiplicando accipiat; id est: sive v. g. 4 per 3: sive 3 per 4 multiplicem, semper producat Factum (12) prout declarat exemplum sequens.

1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1
				1	1	1

„ W którym zawsze 12 kresiek wycho-
 „ dzi, czyli trzy rzędy piszę po 4 kreski; czy-
 „ li 4 rzędy po 3 kreski w każdym; co na
 „ jedno wychodzi: czyli 4 biorę 3 razy;
 „ czyli 3 biorę 4 razy.

55. Przestroga 2. Nim Uczeń przystąpi
 „ do Mnożenia liczb składowych, niechay się
 „ wprzód ćwiczy w liczbach pojedynczych
 „ na Tablicy Rachowniczej:

0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

56. „ Cyfra (0) wprowadzona (NB.
 „ wprowadzić jedną liczbę w drugą jedno
 „ jest, co mnożyć jedną przez drugą) w
 „ którąkolwiek liczbę nie czyni. Zaczynam
 „ (0) wprowadzona w 1, lub 2, lub 3,
 „ &c. czyni 0. I wzajemnie 1 raz 0 jest
 „ 0; 2 razy 0 jest 0; &c.

57. „ Jedność (1) wprowadzona w któ-
 „ rąkolwiek liczbę, tę samą czyni. Zaczynam
 „ raz 2 są 2; raz 3 są 3; raz 8 są 8; &c.
 „ I wzajemnie: dziewięć razy 1 są 9;
 „ ośm razy 1 są 8; &c.

58. „ W następujących zaś znakach Ta-
 „ blicy Rachowniczej niechay się tym ipo-
 „ sobem ćwiczy:

1 1 1 1

1 1 1 1

1 1 1 1

1 1 1

1 1 1

1 1 1

1 1 1

55. In quo semper 12 virgulae numerantur, sive tres series scribam, in quarum qualibet rep-
55 riantur virgulae 4; sive scribam series 4 in
55 quarum qualibet sint virgulae 3; quod eodem
55 recidit: sive 4, ter; sive 3, quater sumam.

55. Scholion 2. Antequam Tyro acce-
55 dat ad Multiplicationem numerorum com-
55 positorum, exerceat se prius per numeros. sim-
55 plices in Abaco Arithmetico:

0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

56. Zerus (0) ductus (NB. ducere nu-
55 merum unum in alium idem est, ac multiplica-
55 re unum per alium) in quemcunque numerum
55 nihil producit. Quare (0) ductus in 1, vel 2,
55 vel 3, &c. facit 0. Et vicissim semel 0 est 0
55 bis 0 est 0; &c.

57. Unitas (1) ducta in quemcunque
55 numerum eundem producit. Quare semel 2 sunt
55 2; semel 3 sunt 3; semel 8 sunt 8; &c. Et vi-
55 cissim: novies 1 sunt 9; octies 1 sunt 8; &c.

58. In sequentibus vero notis Abaci A-
55 rithmetici exerceat se hoc modo:

Dwa razy	2	fa	4	Pięć razy	5	fa	25
	3	fa	6		6	fa	30
	4	fa	8		7	fa	35
	5	fa	10		8	fa	40
	6	fa	12		9	fa	45
	7	fa	14	Sześć razy	6	fa	36
	8	fa	16		7	fa	42
	9	fa	18		8	fa	48
					9	fa	54
Trzy razy	3	fa	9	Siedm razy	7	fa	49
	4	fa	12		8	fa	56
	5	fa	15		9	fa	63
	6	fa	18	Ośm razy	8	fa	64
	7	fa	21		9	fa	72
	8	fa	24				
	9	fa	27				
				Dziewięć razy	9	fa	81
	4	fa	16				
Cztery razy	5	fa	20				
	6	fa	24				
	7	fa	28				
	8	fa	32				
	9	fa	36				

„ Tego niechay się na pamięć nauczą,
 „ i codzień przepowiadają (wszak to nie
 „ zabawi tylko kilka minut) poty, aż i po-
 „ rządkiem tym, iak są pisane liczby, i
 „ wśpak, tak dobrze nie będą umieli, że spytani
 „ o wysłok którychkolwiek liczb pojedynczych,
 „ bez namyslenia się odpowiedzieć potrafią.
 „ Ato,

<i>Bis</i>	2	sunt	4	<i>Quinquies</i>	5	sunt	25
	3	sunt	6		6	sunt	30
	4	sunt	8		7	sunt	35
	5	sunt	10		8	sunt	40
	6	sunt	12		9	sunt	45
	7	sunt	14		6	sunt	36
	8	sunt	16	<i>Sexies</i>	7	sunt	42
	9	sunt	18		8	sunt	48
					9	sunt	54
<i>Ter</i>	3	sunt	9	<i>Septies</i>	7	sunt	49
	4	sunt	12		8	sunt	56
	5	sunt	15		9	sunt	63
	6	sunt	18	<i>Octies</i>	8	sunt	64
	7	sunt	21		9	sunt	72
	8	sunt	24				
<i>Quater</i>	9	sunt	27	<i>Novies</i>	9	sunt	81
	4	sunt	16				
	5	sunt	20				
	6	sunt	24				
	7	sunt	28				
	8	sunt	32				
	9	sunt	36				

,, Hoc memoriz mandent, & quotidie
 ,, recitent (pro hoc enim nonnisi aliquot minu-
 ,, torum mora requiritur) donec & ordine hoc,
 ,, quo scripti sunt numeri, & ordine retrogrado
 ,, aded bene sciverint : ut interrogati de producto
 ,, quorumvis numerorum simplicium, sine de-
 ,, liberatione respondeant. Priusquam tamen
 ed

„ Atoli iednak nim do tey doskonałości
 „ przydą, niechay na dorędziu mają nastę-
 „ pującą Tabellę, którą poſpolicie *Stotem*
 „ *Pytagoreſa* zowiem.

	A									B								
59.	1	2	3	4	5	6	7	8	9									
	2	4	6	8	10	12	14	16	18									
	3	6	9	12	15	18	21	24	27									
	4	8	12	16	20	24	28	32	36									
	5	10	15	20	25	30	35	40	45									
	6	12	18	24	30	36	42	48	54									
	7	14	21	28	35	42	49	56	63									
	8	16	24	32	40	48	56	64	72									
	9	18	27	36	45	54	63	72	81									
	C									D								

„ Używanie tey Tabelli ieſt to: zna-
 „ łączy liczbę *Mnożącą* w Kolumnie *pier-*
 „ *wſzey* A C, przyłożywſzy do niey palec
 „ pomykam go proſto ku *prawey ręce* poty,
 „ poki mi proſto nad nim w *rzędzie pier-*
 „ *wſzym* ciągnącym ſię od A ku B, nie ſta-
 „ nie liczba *Mnożna*, a na ten czas liczbą,
 „ na ktorey palec ſtanie, ieſt *wyſkok* *ſzukany*.
 n. p.

33 ed perfectionis devenerint, habeant ad manum
 33 sequentem Tabellam, quam communiter
 33 Mensam Pytharogæ appellamus.

39.

A									R
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
2	4	6	8	10	12	14	16	18	
3	6	9	12	15	18	21	24	27	
4	8	12	16	20	24	28	32	36	
5	10	15	20	25	30	35	40	45	
6	12	18	24	30	36	42	48	54	
7	14	21	28	35	42	49	56	63	
8	16	24	32	40	48	56	64	72	
9	18	27	36	45	54	63	72	81	
C									D

33 Usus hujus Tabule est ejusmodi invento
 33 numero Multiplicanti in columna prima A C
 33 appono digitum, eumque promoveo in directum
 33 versus dextram eousque, dum ei directe in
 33 serie prima ab A versus B protracta immineat
 33 numerus Multiplicandus, tunc enim numerus,
 33 quem digitus consistens indicat, est productum
 33 quæsitum. v. g. Multiplicanda sunt 8 per 6 ?
 seu

„ n. p. Trzeba mnożyć 8 przez 6? czyli
„ wynaleść: wiele czyni 6 razy 8? poło-
„ żywszy palec w Kolumnie pierwszej A C
„ na 6, pomykam go prosto ku prawey ręce
„ aż do kratki gwiazdkę znaczoney, bo tam
„ prosto nad nim w rzędzie pierwszemu A B
„ stanie liczba z danych druga 8; liczba te-
„ dy 48, na ktorey palec stanie, jest wysokość.

60. „ Przestroga 3. Przyda się niekto-
„ rym i następujący sposób: kto mnożyć u-
„ mie liczby poręcznie aże do tąd: 5 razy 5
„ są 25, niechay lezbę mnożną na iedney,
„ a mnożącą na drugiey ręce znaczy tak:
„ mówiąc 5: niechay wyprostnie 5 palców ie-
„ dney ręki, a wiele jeszcze iedności nad 5
„ zamykać w sobie będzie liczba mnożna,
„ tyle niechay załamanie palców: tymże spo-
„ sobem niech znaczy lezbę mnożącą na rę-
„ ce drugiey: a tak wiele będzie miał pal-
„ ców załamanych, tyleż mieć będzie dzie-
„ śiątkow, do których gdy przyda wysokość z
„ prowadzenia palców wyprostowanych ie-
„ dney ręki w palce wyprostowane ręki dru-
„ giej wynikający, pokaże mu Suma wysokość,
„ który czynią liczby podane. n. p. chcę w e-
„ dzieć: wiele czyni sześć razy 8. Bierę
„ lezbę mnożną 8. a mówiąc: 5, wyprostuję 5
„ palców iedney ręki, mówiąc 6, załamanie
„ teyże ręki palec pierwszy; 7: drugi; 8: trzeci.
„ Biore potym mnożącą 6, a mówiąc 5 wy-
„ prostuję 5 palców ręki drugiey: 6: załamanie
„ a 3 palec

33 seu inveniendum: quantum sexies 8 faciant? po-
 33 situm digitum super 6 in columna prima A C
 33 promoveo in directum dextram versus usque
 33 ad areolam asteriscō notatam; nam ibi digito
 33 directe imminet numerus datorum alter 8 in
 33 serie prima A B: numerus igitur 48, super
 33 quo digitus consistit, productum est.

60. 33 Scholion 3. Proderit quoque aliqui-
 33 bus sequens modus: qui scit multiplicare nu-
 33 meros simplices ad: quinquies 5 sunt 25,
 33 signet numerum multiplicandum in una, &
 33 multiplicantem in altera manu sic: enuntian-
 33 do 5 erigat 5 digitos unius manus, & quot
 33 adhuc unitates supra 5 continebit numerus
 33 multiplicandus, tot ad volam manus depri-
 33 mat digitos; eodem prorsus modo designet mul-
 33 tiplicantem in manu altera; atque quot di-
 33 gitos depressos habuerit, totidem decades
 33 numerabit, ad quas si addiderit productum
 33 ex ductu digitorum erectorum unius manus
 33 in digitos erectos manus alterius proveniens,
 33 ostendet ei Summa factum, quod produciunt nu-
 33 meri dati. v. g. Scire cupio: quantum faciant:
 33 sexies 8 Accipio multiplicandum 8, & enun-
 33 tiando 5, erigo 5 digitos unius manus: enun-
 33 tiando 6, deprimō ejusdem manus digitum
 33 primum: 7: secundum; 8: tertium. Ac-
 33 cipio deinde multiplicatorem 6, & enuntian-
 33 dos 5, erigo 5 digitos manus alterius: 6:
 33 deprimō primum digitum ejusdem manus,

33 Re-

„ palec pierwszy teyże ręki. Mam tedy pal-
 „ ców zatamanych cztery, a zatym 4 dzie-
 „ siątki, czyli 40; a że na iedney ręce mam
 „ palców wyprostowanych 4, a na drugiey 2,
 „ mówię 2 razy 4 są 8. te 8 przydane do
 „ 40 wyżej wynalezionych, daią 48; wy-
 „ skok z prowadzenia 6. w 8

„ NB. Przytępszym, albo pamięci swo-
 „ icy nie dowierzającym służy ten sposób;
 „ ktorzy jednak w innych częściach Mate-
 „ matyki korzystać pragną niechay się zu-
 „ pełnie trzymają Przestrogi 2 pod liczbą 58.

61 P. Jak się czyni Mnożenie liczb skła-
 danych?

O. Gdy Mnożąca będzie liczba pojedyncza.

I. Podpisuję Mnożącą pod pierwszym z pra-
 wey ręki znakiem Mnożney, i podkryśliwszy,

II. Prowadzę Mnożącą w każdy znak zo-
 sobna liczby Mnożney, zaczynając od prawey
 ręki, a wyskok każdy piszę pod tymże zna-
 kiem Mnożney, w który prowadziłem Mno-
 żącą. Gdy zaś który wyskok nie da się
 iednym znakiem napisać, podpisuję znak
 pierwszy z prawey ręki, a drugi (w my-
 śli go tym czasem zachowując, lub też
 na boku gdzie znacząc) przydaię do
 wyskoku z następującego znaku mnożenia wy-
 nikającego tak właśnie, jak w Dodawa-
 niu liczb mówiło się. Liczba tedy pod li-
 nią pisana będzie wyskok szukany. n. P.

„ Reperio igitur depressos digitos quatuor, ac
 „ proinde 4 decades, sive 40: & quia in una
 „ manu numero digitos erectos 4, in altera verò
 „ 2, dico: bis 4 sunt 8, hæc 8 addita ad 40 supra
 „ inventa, dant 48 productum ex ductu 6 in 8
 „ emergens.

„ NB. His, qui tardioris ingenii sunt,
 „ aut memoria sue non confidunt, servit hic
 „ modus: qui verò in aliis Matheſeos speciebus
 „ proficere cupiunt, ambabûs ulnîs amplectantur
 „ Scholi on 2 sub numero 58.

61. Q. Quomodo instituitur Multiplicatio
 numerorum compositorum?

R. Si Multiplicans fuerit numerus simplex.

I. Subscribo primæ à dextris notæ Multi-
 plicandi numerum Multiplicantem, & ductâ
 rectâ lineâ.

II. Duco Multiplicatorem in singulas no-
 tas Multiplicandi, initio factò à dextra, &
 quodlibet productum subscribo illi Multiplicandi
 notæ, in quam duxi Multiplicantem Quodsi
 productum aliquod unicâ notâ exprimi non possit,
 subscribo notam primam à dextris, alteram verò
 (retinendo eam interim mente, aut à latere signan-
 do) addo producto ex multiplicatione (e-
 quentis notæ prodeunti, ita planè, ut in Addi-
 tione numerorum dictum. Numerus igitur infra
 lineam scriptus erit productum quæsitum.

n. p. ma Księgarz 3923 Książek; prze-
daie z nich *każdą* za Złotych 3. Wieleż bę-
dzie miał pieniędzy, iak wyprzeda *wszy-*
skie? Pytanie to rozwiąże *Mnożenie*, w
którym liczba *Mnożna* będzie: 3923, *Mno-*
żąca 3: *zaczynam*

piśzę <i>Mnożną</i>	3 9 2 3
podpisuję <i>Mnożącą</i> tak:	. . . 3
podkryślam tak:	
<i>wyskok</i>	1 1 7 6 9

Mnożę najprzód znak *pierwszy* 3 liczby
Mnożney przez *Mnożącą* 3 mówiąc: 3 razy
3 są 9, i piśzę te 9 *prosto* pod 3. Potym
mnożę znak *drugi* 2 liczby *Mnożney* mówiąc:
3 razy 2 (albo *raczej*: 2 razy 3) są 6,
które piśzę *prosto* pod 2. Daley idąc mo-
wię: 3 razy 9 są 27, podpisuję 7 *prosto* pod
9, a 2 w *myśli* zachowuję, albo gdzie na
boku *znaczę*. Na końcu mówię: 3 razy 3
są 9, a 2 *zachowane* są 11, które podpisuję
iak widzisz, i mam *wyskok* 11769 poka-
zujący: wiele będzie miał Złotych *wspo-*
mniony Księgarz, iak wyprzeda *wszystkie*
Książki.

62. P. Kiedy także liczba *Mnożąca* bę-
dzie z *dwoch* lub *więcey* znaków *składana*,
iak sobie *postąpić*?

O. I. Podpisuję *Mnożney* *Mnożącą* tak:
żeby *iednoci* pod *iednociami*, *dziesiątki* pod *dzie-*
siątkami &c. stanęły.

II. Podkryśliwszy mnożę wszystkie znaki Mnożney przez pierwszy znak z prawey ręki liczby Mnożącej, i podpisuję wyskoki, iak się w Odpowiedzi poprzedzającej powiedziało.

II. Potym wszystkie znaki Mnożney mnożę przez znak Mnożącej drugi, potym trzeci czwarty &c. i wyskoki podpisuję tymże, iak przedtym, sposobem, ztą tylko różnicą: że wyskoki już nie prosto pod temi znakami Mnożney piszę, w ktore znak drugi, trzeci &c. Mnożącej wprowadzam; ale, gdy przez znak drugi Mnożącej mnożę, zaczynam wyskoki pisać pod znakiem drugim; gdy przez trzeci: pod trzecim &c. a następujące wyskoki pod następującemi liczbami. Ogólnie mówiąc: pod tym znakiem Mnożącej zaczynam wyskoki pisać, przez ktory mnożę znaki Mnożney.

IV. Wyskoki te teraz wynalezione podkryślam, i w Sumę zbieram, która mi pokaze wyskok cały. n. p.

niech będzie Mnożną 3 4 5 2 8
Mnożąca - 2 3 4
podkryślam tak:

1 3 8 1 1 2	0
1 0 3 5 8 4	0 / 4
6 9 5 6	0

Wyskok cały - 8 0 7 9 5 5 2

Pod-

II. Ductâ lineâ multiplico omnes notas Multiplicandi per primam à dextris Multiplicantis, & subscribo producta, ut dictum in Responsione præcedenti.

III. Deinde omnes notas Multiplicandi multiplico per notam Multiplicatoris secundam, tandem tertiam, quartam &c, & producta subscribo eodem, quo prius, modo, cum hoc discrimine: quod producta jam non sub illis Multiplicand notis scribam, in quas secundam, tertiam &c Multiplicatoris notam duco; sed, dum multiplico per notam Multiplicatoris secundam, initium scribendorum productorum sub secunda; dum per tertiam, sub tertia sumam. Loquendo universaliter: Sub illa nota Multiplicatoris incipio producta scribere, per quam multiplico notas Multiplicandi.

IV. Producta hac modò inventa, ductâ lineâ, in Summam colligo, qua mihi ostendet productum integrum. v. g.

sit Multiplicandus	3 4 5 2 8
Multiplicator	. . . 2 3 4
duco lineam	1 3 8 1 1 2 0 1 0 3 0 3 5 8 4 . 0 1 4 6 9 0 5 6 . . 0 1 4

Productum integrum 8 0 7 9 5 5 2

Podpisawszy Mnożącą, iak w Dodawaniu i Odciąganiu, i podkryśliwszy, mnożę nayprzod wszystkie znaki Mnożney, zacząwszy od pierwszego z prawy ręki 8, przez pierwszy Mnożącej 4, i wyskoki także pod pierwszym znakiem pisać zaczynam. Potym wszystkim znakiem pisać zaczynam. Potym wszystkie znowu znaki Mnożney mnożę przez znak Mnożącej drugi 3, a wyskoki wychodzące zaczynam pisać pod znakiem drugim; potym przez trzeci 2, a wyskoki pisać zaczynam pod trzecim. Dopieroż podkryśliwszy zbieram w Sumę wszystkie wyskoki, a mam wyskok cały: 8079552.

63. „ Przestroga 1. Gdy iedna lub obie
 „ z liczb danych mają na końcu cyfry, mno-
 „ że tylko znaki znaczące przez znaczące,
 „ a do wyskoku wynalezionego przypisu-
 „ ię tyle cyfer, ile się ich na końcu liczb da-
 „ nych znajduię. n. p. trzeba

„ mnożyć 320 albo 500 albo 689
 „ przez .800 przez 300 przez ..200
 „ Wysk: 256000. 150000. 137800.

64. „ Przestroga 2. Jeżeli w Mnożą-
 „ cey wśrzedku gdzie przypadnie cyfra,
 „ miałam ią, a mnożę tylko przez znaki zna-
 „ czące, pilnie jednak przestrzegaiąc, że-
 „ bym nie pod niemi wyskoki pisać zaczy-
 „ nał, ale pod temi Mnożącej znakami, przez
 „ które mnożę. n. p. niech będzie

„ Mno-

Subscripto Multiplicatore, ut in Additione
 & Subtractione, ductaque lineâ, multiplico primò
 omnes notas Multiplicandi, initio factò a pri-
 ma dextima 8, per primam Multiplicantis 4,
 & producta sub prima quoque nota scribere inci-
 pio. Deinde omnes iterum notas Multiplicandi
 multiplico per secundam Muntiplicantis notam
 3, & producta emergentia incipio scribere sub no-
 ta secunda; tandem per tertiam 2, & initium
 scribendi producta facio sub tertia. Denique du-
 ctâ lineâ colligo in Summam producta omnia,
 & reperio productum integrum: 8079552.

63. „ Scholion 1. Dum unus, vel uter-
 „ que numerorum datorum adjunctas in fine
 „ habet zéros, multiplico solum notas significan-
 „ tes per significantes, & producto invento ad-
 „ scribo tot zéros, quot in fine numerorum da-
 „ torum reperiuntur. v. g. sint multi-

plicanda	320	vel	500	vel	689
	800	per	300	per	200

„ Productum: 256000. 150000. 137800.

64. „ Scholion 2. Si alicubi in medio
 „ Multiplicatoris occurrat zerus, illum pratero,
 „ & multiplico tantum per notas significantes,
 „ diligenter tamen cavendo: ne sub illis incipiam
 „ scribere producta, sed sub his Multiplicantis
 „ notis, per quas Multiplicationem instituo. v. g.
 „ fit

„ Mut-

33	Mnożna	232879	albo	562
33	Mnożąca	200305		203
33		1164395		1686
33		69863700		112400
33		46575800000		114086
33		46646828095		Wysł

65. 33 *Przeſtroga 3. Jeżeli w ſrzedku li-*
 33 *czyby Mnożney przypada cyfra, na mieyſcu*
 33 *wyſkoku iej piſzę także cyfrę, chybaby*
 33 *ſię z poprzedzającego wyſkoku znak iaki*
 33 *był zoſtał tym czaſem w myſli zachowa-*
 33 *ny, lub na boku znaczone; w tym bo-*
 33 *wiem razie piſałbytn ten znak zamiast cy-*
 33 *frę. n. p. niech będzie*

33	Mnożna:	266603	albo	204
33	Mnożąca	642		302
33		401206		408
33		8024120		6120
33		120361800		Wysł: 61608
33	Wyſk:	128787126		

66. 33 *Przeſtroga 4. Ponieważ (1) nie ro-*
 33 *zmnaża liczby, więc gdy Mnożąca będzie*
 33 *ſkładana z 1, i iedney lub więcej cyfer,*
 33 *doſyć będzie napisać Mnożną i tey przy-*
 33 *piſać tyle cyfer, ile ich ma przypifaanych*
 33 *Iednoć w Mnożącej. Tak gdy trzeba mno-*
 33 *żyć*

33	Multiplicandus	232879	vel	562
33	Multiplicator	200305		203
33		<u>1164395</u>		<u>1686</u>
33		698637..		1124..
33		<u>465758.....</u>	Prod:	114086
33	Prod:	46646828095		

65. 33 Scholion 3. Si in medio Multi-
 33 plicandi occurrat zerus, scribo pariter zerum
 33 loco ejus producti, nisi aliqua nota ex producto
 33 præcedente superfuisset, interea mente reten-
 33 ta, vel à latere notata, in hoc enim casu notam
 33 istam scriberem loco zeri. v. g. sit

33	Multiplicandus:	200603	vel	204
33	Multiplicator:	642		302
33		<u>401206</u>		<u>408</u>
33		802412.		612.
33		<u>1203618..</u>	Prod:	61608
33	Prod:	128787126		

66. 33 Scholion 4. Siquidem (1) non multi-
 33 plicat numerum, ideo dum Multiplicator e-
 33 rit compositus ex 1, & uno vel pluribus zeris,
 33 sufficet Multiplicandum scribere, eique ad-
 33 jungere tot zéros, quot eorum adscriptos ha-
 33 bet in Multiplicante unitas. Sic sint multi-
 plican-

„ żyć 321 przez 10, przypisuję do 321
 „ cyfrę iedną, a będę miał wyskok 3210.
 „ Gdyby trzeba te same 321 mnożyć przez
 „ 1000? przypisałbym trzy cyfry tak:
 „ 321000. &c.

67. P. Jak się czyni Mnożenie liczb róż-
 nego gatunku?

O. rwsza. Tym samym sposobem, iak
 Mnożenie liczb iednego gatunku. To tylko przy-
 tym zachować należy: żeby zaczynać od
 najmniejszego gatunku, a wiele w iego wysko-
 ku zamkną się iedności gatunku wyższego;
 tyle do wyskoku gatunku wyższego przy-
 dać. Tak sobie poty postąpić, poki się nie
 przyidzie do gatunku naywyższego.

n. p. Czerwony Złoty ieden waży te-
 raz Złotych 16. Groszy 22 i półgroszek 19
 wiele waży 3?

mnożę tedy 16 Złot: 22 Groszy i półgrs
 przez 3 - (2 3 - (1 3

 Wyś 50 — 7 — 1

Zaczynając od najmniejszego gatunku mówię
 raz 3 są 3, a że trzy półgroszki czynią grosz
 1, i półgroszek 1, podpisuję 1 pod półgro-
 szkami, a 1 grosz przypisuję groszom na
 boku za tuzkiem. Mnożę potym grosze, do
 których wyskoku 66 przydaię i za tuzkiem
 pisaną, i mam 67; że zaś 67 groszy czynią
 2 Złote, i 7 groszy, podpisuję tylko 7, a 2
 piszę

33 plicanda 321 per 10; adjungo his 321 unum ze-
 33 rum, & habeo productum 3210. Si in eadem
 33 321 ducenda forent 1000; adscriberem tres ze-
 33 ros sic: 321000. &c.

67. Q. Quomodo instituitur Multiplicatio
 numerorum diversæ speciei?

R. Vima. Eodem modo, quo Multiplicatio
 numerorum ejusdem speciei. Hæc solùm præterea
 servandum, ut initium Multiplicationis capiatur à
 specie minima; & quot unitates speciei superio-
 ris continebuntur in producto interioris, totidem
 producto superioris addantur. Ita procedendum,
 donec ad speciem maximam pervenerit operatio.

v. g. Nummus aureus unus valet nunc Flore-
 nos 16. Grossos 22 & semigrossum 1. quantum va-
 lent aurei 3?

multiplica	16	Florenos.	22	Grossos.	1	semigros.
per	3	(2	3	(1	3	
Prodi	50	—	—	7	—	1

Inchoando à specie minima dico: semel 3 sunt 3,
 & quoniam 3 semigrossi dant grossum 1, & semi-
 grossum 1, subscribo semigrossis 1, & grossum 1 ad-
 scribo grossis post lunulam. Multiplico deinde
 grossos, quorum producto 66 addita 1 post lu-
 nulam scripta dat 67; sed quia 67 grossi faciunt 2
 Florenos, & grossos 7, subscribo grossis 7, & 2 ad-
 scribo Florenis pariter post lunulam. Tandem
 multi-

piłzę przy Złotych za łuczkiem. Dopiero mno-
że Złote, do których wyskoku przydawszy
2 za łuczkiem pisane, mam Złotych 50. gro-
szy 7 i półgroszek 1. Tyle czynią 3 Czer-
wone Złote,

68. O. zga. Albo też przeprowadzam
wszystkie gatunki większe na najmniejszy,
mnożąc liczbę gatunku wyższego przez tyle
jedności gatunku niższego, ile ich się zamyka w
jedności gatunku wyższego: dopiero wyskok
gatunek najmniejszy wyrażający mnożę przez
Mnożyciela danego, a liczba wychodząca będzie
wyskok szukany w gatunku najmniejszym.
Tak w przeszłym Przykładzie: przepro-
wadzam najprzód 16 Złotych na grosze,
mnożąc 16 przez 30, (gdyż jeden Złoty
zamyka w sobie 30 groszy) a do wyskoku
480 przydaię następujący gatunek mniejszy, to
jest, groszy 22. znowu tę sumę 502 prze-
prowadzam na półgroszki mnożąc ją przez
2 (gdyż 2 półgroszki w grosz 1 wcho-
dzą) a do wyskoku 1004 przydaię następu-
jący gatunek, to jest półgroszek 1. Dopiero
Sumę 1005 mnożę przez danego Mnożyciela,
to jest, Czerwone Złote 3, i mam wyskok
3015 półgroszkow. Tyle czynią Czerwo-
ne Złote 3. Przypatrz się robocie następu-
jącej:

multiplico Florenos, quorum producto addo 2 post
lunulam scriptum, ac reperio Florenos 50. Gros-
sos 22 & semigrossum 1. Tantum faciunt 3 Au-
rei Numeri.

616 R. 2da. Vel reduco omnes species su-
periores ad minimam, Multiplicando numerum
speciei superioris per totidem unitates speciei
inferioris, quot earum continentur in unitate
speciei superioris; tandem productum speciem mi-
nimam exhibens multiplico per Multiplicatorem
datum, & numerus emergens erit Factum qua-
situm in specie minima. Sic in precedente Exem-
plo: reduco imprimis 16 Florenos ad grossos, mul-
tiplicando 16 per 30 (cum Florenus unus contineat
30 grossos) & producto 480 addo sequentem
speciem minorem, id est, 22 grossos. Rursus
Summam 502 reduco ad semigrossos, multiplicando
eam per 2 (cum 2 semigrossos valeat grossus 1)
& producto 1004 addo sequentem speciem, id est,
1 semigrossum. Tandem Summam 1005 mul-
tiplico per Multiplicatorem datum, id est, per
Aureas Nummos 3, proditque Factum 3015. se-
migrossos: Tantum faciunt Auroi Nummi 3. Vi-
de operationem sequentem.

16 Złot: - 22 Gro: - 1 Połgr:		
30	480	1004
480	502 Sum:	1005
	2	3 Cz: Zł:
1004		3015 Połgr:

Ze zaś te wynalezione teraz 3015 Połgro-
szkow czynią 50 Złotych, 7 groszy, i 1
połgroszek, iak wyżej wyszło, dochodze-
my przez *Dzielenie*, o którym w następującym
Rozdziale.

69. P. Jak się czyni doświadczanie Mnożenia?

O: *Właściwe* doświadczanie *Mnożenia*
jest *Dzielenie*. Tym czasem mogą służyć te
dwa sposoby: ruszy: biorę *Mnożyciela* za *Mno-*
żną, i wzajemnie. Jeżeli ten sam, co i
przedtym *Wyskok* wychodzi, znak jest do-
brego *Mnożenia*. zgi. Odrzucam 9 tyle razy,
ile mogę, z liczby *Mnożney*, iako też i z
Mnożącej. Resztę po odrzuceniu 9 z *Mno-*
żney, piszę na prawey stronie *Krzyża nachy-*
lonego; z *Mnożącej* na stronie lewey. *Mnożę*
potym Resztę *iedną* przez drugą, a z *wysko-*
ku znowu odrzucam 9, wiele razy mogę;
piszę zaś resztę tę *nad* *Krzyżem*. Na koń-
cu odrzucam po 9, ile razy mogę, z *wysko-*
ku całego, a resztę piszę *pod* *Krzyżem*; ie-
żeli te *ostatnie dwie reszty równe* będą, mam
znak.

16 Flor: -	22 Gros: -	1 Semigr:
30	480	1004
480	502	Summa. 1005
	2	3 Aurei
1004	3015	Semigr:

Quod verò hi inventi modò semigrossi 3015 faciant
 50 Fiorenos, 7 grossos, & semigrossum 1 (ut priùs
 repertum) invenimus per Divisionem, de qua, in
 sequente Capite.

69. Q. Quomodo instituitur examen Multi-
 plicationis?

R. Examen proprium Multiplicationis
 est Divisio. Interea hi duo modi servire possunt:
 1. mas: pono Multiplicatorem pro Multiplican-
 do, & vicissim. Si idem, quod priùs, producat
 Factum, signum est exactæ Multiplicationis.
 2. dus: Abjicio 9, quoties possum, tam ex Multi-
 plicando, quam ex Multiplicante. Residuum
 post abjectionem novenariorum ex Multiplicando
 scribo à dextris crucis inclinatæ; residuum ex
 Multiplicante à sinistris. Duco deinde residuum
 unum in alterum, & ex producto rursus abjicio
 9, quoties possum; residuum verò scribo supra cru-
 cem. Denique abjicio 9, quoties possum, ex pro-
 ducto integro, & residuum scribo infra crucem;
 quodsi hac postrema residua æqualia fuerint, in-
 dicium est ritè peracta Multiplicationis. Sic in

Exem.

znak dobrze uczynionego Mnożenia. Tak
w Przykładzie pod liczbą 62 po odrzuceniu
9 z liczby Mnożney zostają się 4, które pi-
szę na prawey stronie krzyża; po odrzuce-
niu zaś 9 z Mnożącego nie zostaje się nic,
zaczynam pisać o na lewey stronie, a że 4 razy o
jest o, pisać o nad krzyżem; odrzucam po-
tym, poki mogę, 9 z wysłoku całego, a że
i tu nic się nie zostaje, pisać także o pod
krzyżem. Ze tedy te dwie ostatnie relzty ro-
wne są, bo o jest równa o, trzymam: żem
się nie omylił w Mnożeniu.

70. „ Przestroga 1. Należy i tu przy-
„ pomnieć Uczniom, co się mówiło w Prze-
„ strodze pod liczbą 35.

71. „ Przestroga 2. Uczeń, który bez
„ trudności pozna, kiedy ma używać Do-
„ dawania, łatwo także pozna, kiedy ma
„ być używane Mnożenie. Postrzegłszy
„ bowiem, iżby mógł wynaleść liczbę (o
„ którą się pyta) gdyby którą z liczb da-
„ nych kilka razy podpisał, i Sumy przez prze-
„ pisy Dodawania szukał, uda się do Mno-
„ żenia, i tę daleko krótszym sposobem wy-
„ naydzie. n. p. Jeżeli, ztargowawszy u
„ Kupca łokieć ieden sukna za Złotych 23,
„ pytam się: wiele mu przyidzie za łokci
„ 9? uważam: żebym mógł odpowiedzieć
„ na to pytanie, gdybym 23 Złotych tyle razy
„ pisał, ile łokci biorę, to jest dziewięć razy,
„ a przez Dodawanie Sumę 207 wynalazł,
a zatył

Exemplo sub numero 62 abjectis novenariis ex Multiplicando manent 4, quæ scribo à dextris crucis; abjectis 9 ex Multiplicante, nihil remanet, quare scribo 0 à sinistris; & cum quater 0 sit 0, scribo 0 supra crucem; abjicio denique 9, quoties possum, ex producto integro, & cum hic quoque nihil remaneat, scribo pariter 0 infra crucem. Cum itaque postrema hæc duo residua æqualia sint, nam 0 æqualis 0, puto me non esse hallucinatum inter operandum.

70. „ Scholion 1. Etiam hic commemoranda sunt dicta in Scholio sub numero 35.

71. „ Scholion 2. Tyro, cui difficile non est cognoscere: quando utendum sit Additione, facile quoque intelliget: quando adhibenda sit Multiplicatio. Postquam enim compererit, posse inveniri numerum quæsitum, si unus ex numeris datis aliquoties in vicem sibi subscribatur, atque summa per Additionis regulas quaratur, Multiplicationem arripiet, & summam illam longè breviori via inveniet. v. g. Si facta cum mercatore conventionem de solvendis Florenis 23 pro cubito uno panni queram: quantum ei de eam pro cubitis 9? adverto me posse solvere hanc questionem, si 23 Floræ toties scribam, quot cubitos emo, nempe novies, atque per Additionem Summam 207 inveniam; quamobrem ad Multiplicationem confugio ponendo

„ a zatem udać się do Mnożenia, biorąc za
 „ Mnożną 23 Złot: a za Mnożącą 9 łokci,
 „ i znayduię tę samę liczbę 207 Złotych,
 „ daleko iednak krotszym sposobem. Pra-
 „ widło to do innych przykładów w rozma-
 „ itych okolicznościach stosować będzie
 „ Nauczyciel, aby za Powszechne, służyło
 „ Uczniom.

R O Z D Z I A Ł IV.

O Dzieleniu liczb.

72. P. Co jest Dzielenie liczb?

O. Jest wynalezienie liczby u-
 kazniacey: wiele razy z liczb danych iedna
 zamyka drugą. To jest Dzielenie jest skrocone
 Odciąganie. Gdyż, abym wiedział: wiele
 razy się n.p. 4 w 12 zamyka, samo mi światło
 przyrodzone ten sposób podać: abym 4 z
 12 odiał, zostaną się 8; a gdy drugi raz 4
 odeymę, zostaną się 4; gdy trzeci raz 4 od-
 ciągnę, nic nie zostanie; zkad poznaię że 4
 w 12 zamyka się 3 razy. Lecz że ten spo-
 sob zbyt długi jest w liczbach większych,
 używamy Dzielenia, przez ktore daleko
 krotszym sposobem dochodzemy: wiele razy
 liczba iedna zamyka drugą.

73. P. Jak się nazywają te liczby, o
 ktorychś teraz namienil?

O. Liczba zdanych iedna, to jest ta: o
 którą

22. ponendo pro Multiplicando: 23 Florenos, pro
 22 Multiplicatore verd: 9 cubitos, ac reperio eun-
 22 dem numerum 207 Flor: via tamen longe bre-
 22 viori. Regulam hanc ad alia exempla in
 22 diversis circumstantiis applicabit Præceptor, us
 22 pro Universali inserviat Tyronibus.

C A P U T IV.

De Divisione numerorum.

72. Q. Quid est Divisio numerorum?

R. Est inventio numeri indicantis
 quoties unus ex numeris datis contineat alterum.
 Id est Divisio est compendiarie subtrahitio.
 Nam, ut sciam: quoties v. g. 4 in 12 continean-
 tur, ipsa natura demonstrat methodum istam: us
 4 de 12 demam, remanebunt 8; Et dum secun-
 do 4 subducam, remanebunt 4; dum denique ter-
 tio 4 auferam, nihil remanebit. Ex quo video:
 4 in 12 contineri exactè ter. Sed cum modus hic
 prolixus sit in numeris maioribus, utimur Divisio-
 ne, per quam longè breviori via indagamus:
 quoties numerus unus in alio contineatur.

73. Q. Quomodo vocantur hi numeri, de
 quibus modò mentionem fecisti?

R. Numerorum datorum unus, videlicet ille:

G

de

ktorą pytanie zachodzi, wiele razy drugą z danych zamyka, nazywa się *Dzielna*; zdanych druga: *Dzieląca*, albo *Dzielnik*; liczba zaś przez *Dzielenie* wynaleziona, *Wieloraz*. Tak w przeszłym przykładzie (12) jest *Dzielna*; (4) *Dzieląca*; (3) *Wieloraz*, ponieważ ukazuje, wiele razy 4 w 12 zamykają się.

74. „ *Przeestroga*. Albo też: *Dzielna* jest, którą trzeba dzielić na kilka części równych; *Dzieląca* jest, która pokazuje, na wiele części *Dzielną* dzielić trzeba; *Wieloraz* wynaleziony okazuje wielkość jednej z tych części równych. Tak w przeszłym przykładzie liczba (12) podzielona jest na części 4, z których każda jest 3. Gdyby więc 12 Złotych na 4 osoby podzielić trzeba, dostałoby się każdej po Złoty 3.

75. P. Jak się czyni *Dzielenie*, kiedy *Dzielnik* jest liczba pojedyncza?

O. I. Pod pierwszym z lewej ręki znakiem *Dzielnej* piszę *Dzielnika*; albo pod drugim: jeżeli znak pierwszy *Dzielnej* mniejszy jest, iak *Dzielnik*, n. p. niech będzie:

<i>Dzielna</i>	834	(2 albo <i>Dzielna</i>	1264	(3
<i>Dzielnik</i>	3		<i>Dzielnik</i>	4

podpisać *Dzielnika*, iak widzisz:

II. Uważam: wiele razy *Dzielnik* zamyka się w znaku, albo znakach *Dzielnej* nad sobą

de quo quaritur, quoties alterum datorum contineat, dicitur Dividendus; datorum alter: Divisor; numerus vero inventus per Divisionem, Quotus vel Quotiens. Sic in exemplo precedenti (12) est Dividendus; (4) Divisor; (3) Quotus, quia indicat, quoties 4 in 12 contineatur.

74. Scholion. Vel: Dividendus est, quem parti oportet in partes aliquot æquales; Divisor est, qui indicat, in quot partes Dividendum parti oporteat Quotus inventus ostendit magnitudinem unius harum partium æqualium. Sic in exemplo allato numerus (12) divisus est in partes 4, quarum quælibet est 3. Quod si igitur 12 Floreni inter Personas 4 dividendi forent, cederent cuilibet Floreni 3.

75. Q. Quomodo instituitur Divisio, dum Divisor est numerus simplex?

R. I. Prima nota sinistræ Dividendi subscribo Divisorem; vel secundæ: si nota hac prima Dividendi minor sit Divisore *v. g.* sit

Dividendus	334	{ 2	vel	Dividendus	1264	{ 3
Divisor	3			Divisor	4	

subscribo Divisorem, ut vides.

II. Considero: quoties Divisor contineatur in nota, vel notis sibi superscriptis. Id est: quoties

62 3

soba pisanych. To jest: wiele razy 3 (w przykładzie I) zamykają się w 8? wiele razy 4 (w przykładzie II) zamykają się w 12? a liczbę która mi to pokazuje, piszę po prawey ręce *Dzielney*, za kfiężycem. Będzie tedy liczba ta teraz wynaleziona przynajmniej część jedna *Wieloraza*. Tak (w przykładzie I) za kfiężycem: 2; (w przykładzie II) 3 jest część pierwsza *Wieloraza* przyszłego. NB; czytaj *Przeestroę* 1. następującą pod liczbą 76.

III. Przez tę część *Wieloraza* teraz wynalezioną mnożę *Dzielnika*, i wyskok piszę prosto pod znakiem, lub znakami nad *Dzielnikiem* pisanemi (które się częścią *Dzielney* nazywać mogą) a podkryśliwszy odciągam go od nich, pisząc resztę (jeżeli która będzie) pod linią tak:

Dzielnia	8 3 4 (2	Dzielnia	12 6 4 (3
Dzielnik	3	Dzielnik	4
Wykok	6	Wykok	12
Reszta	2	Reszta	—

Mnożę *Dzielnika* 3 (w przykładzie I) przez część *Wieloraza* wynaczioną 2, a wyskok 6 podpisałszy prosto pod 8 podkryślam, i odciągam 6 z 8, resztę zaś 2 piszę pod linią. To samo czynię w przykładzie II, a ponieważ odciażając wyskok 12 od części *Dzielney* 12 nie zostaje się nic, podprowadzam inikę. NB. Czytaj *Przeestroę* pod liczbą 81.

3 (in exemplo I) contineantur in 8? quoties 4 (in exemplo II) contineantur in 12? atque numerum, qui id indicat, scribo à dextris Dividendi, post lunulam. Erit itaque numerus hic modò inventus saltem una pars Quoti. Sic (in exemplo I) post lunulam; 2; (in exemplo II) 3 est pars prima Quoti futuri. NB. lege Scholion 1 sequens, sub numero 76.

III. Per partem hanc Quoti modò inventam multiplico Divisorem, & Productum scribo directè sub nota vel notis Divisori superscriptis (quæ pars Dividendi dici possunt) atque ductâ lineâ subtraho illud ab his, notando residuum (si quod fuerit) infra lineam sic:

Dividendus	834 (2	Dividendus	1264 (3
Divisor	3	Divisor	4
Productum	6	Productum	12
Residuum	2	Residu:	—

Multiplico Divisorem 3 (in exemplo I) per partem Quoti 2 inventam, & scriptò productò 6 directè sub 8 duco lineam, tum subtraho 6 de 8, residuum verò scribo infra lineam. Idem facio in exemplo II. & quoniam subtractiò productò 12 de parte Dividendi 12 nihil remanet, subduco lineam. Lege Scholion sub numero 81.

IV. Do tej Reszty przenoszę następujący znak Dzielnicy (znacząc go kreską dla uniknienia omyłki) pisząc go pod linią na prawej ręce Reszty; albo, jeżeli reszty nie ma, sam tylko znak przeniesiony pod linią piszę. Tu się skończyła Robota pierwsza.

V. Zaczynam Robotę drugą: podpisuję pod znakiem przeniesionym, Dzielnika, i powtarzam całą robotę pierwszą poty: pok. nie będą wszystkie znaki Dzielnicy przeniesione.

Otoż przeszły Przykład pierwszy:

Robota 1.	Dzielną	8 3, 4, (2 7 8 Wieloraz
	Dzielnik	3 . .
	Wyskok	6 . .

Robota 2.	Dzielną	2 3 .
	Dzielnik	3 .
	Wyskok	2 1 .

Robota 3.	Dzielną	2 4
	Dzielnik	3
	Wyskok	2 4

Podpisałwszy Resztę: 2 pod 6 w Robocie 1, i przeniosłszy do tej reszty następujący znak Dzielnicy 3; znaczywszy go także kreską; zaczynam Robotę 2, powtarzając całą Robotę 1. To jest: podpisuję pod znakiem przeniesionym 3, Dzielnika 3; uważam: wiele razy się te 3 zamykają w znakach nad nimi pisanych 2 3 ? i znajduję, że 7 razy; zaczynam 7
piszę

IV. Ad hoc Residuum transfero sequentem notam Dividendi (signando eam commate ad evitandum errorem) scribendo eam infra lineam à dextris Residui; aut si nullum sit residuum, solam notam translataam infra lineam scribo. Hic terminatur Operatio prima.

V. Inchoo Operationem secundum: sub-scribendo notam translataam Divisorem, ac repeto totam operationem primam eo usque, dum omnes notae Dividendi fuerint translatae.

En exemplum. precedens primum.

Operatio 1.	Dividendus	8 35 45	(278 Quotus.
	Divisor	3 . . .	
	Productum	6 . . .	

Operatio 2.	Dividendus	2 3 0 .
	Divisor	3 . .
	Productum	2 1 .

Operatio 3.	Dividendus	2 4 .
	Divisor	3 .
	Productum	2 4 .

Subscripto Residuo: 2 sub 6, in Operatione 1, atque deposita ad hoc residuum, sequente nota Dividendi 35 notataque commate, Operationem 2 inchoo, repetendo totam Operationem 1. Id est: sub-scribo notam depositam Divisorem 3; considero quoties hac 3 contineantur in notis sibi superscriptis 23? & reperio ea contineri septies; quamobrem hac 7 ascribo. 2 post lunulam; multiplico per illa Divisorem

35 45-

piſzę za kſieźycem przy 2; mnożę przez
 nie Dzielnika 3 mowiąc: 3 razy 7 ſą 21;
 wyſkok ten podpisuję, i odciągam, zостаia
 ſię 24, do których znowu przenoſzę naſtępu-
 jący znak Dzielnicy 4; i zaczynam Robotę 3.
 To ieſt: podpisałszy pod znakiem Dziel-
 nej przenieſionym 4; Dzielnika 3, uważamy
 wiele razy 3 zamykają ſię w 24? naydnieſz
 że 8 razy; zaczyń piſzę za kſieźycem 8 przy
 7; mnożę przez nie Dzielnika 3 mowiąc: 3
 razy 8 ſą 24; wyſkok ten podpisuję, i od-
 ciągam; nie zостаie ſię nic, więc linikę pod-
 prowadzam. Mam tedy całego Wielorazd
 278. Tyle razy 3 zamykają ſię w 834.

Otoż Przykład przelży II bez opi-
 ſania,

Robota 1.	Dzielna	1 2 6, 41	(3 16 Wielorazd
	Dzielnik	4	
	Wyſkok	1 2	

Robota 2.	Dzielna	— 6
	Dzielnik	4
	Wyſkok	4

Robota 3.	Dzielna	2 4
	Dzielnik	4
	Wyſkok	2 4

76. „ Przestroga 1. Uczniom zaczynaia-
 „ cym ćwiczyc ſię w Dzieleniu ſłuży Stoł
 „ Pytagoreſa opifańy pod liczbą 59. dla wy-
 nale-

3; dicendo: ter 7 sunt 21; factum hoc subscribo;
 & subtrahō, remanent 2, ad qua rursus depono
 sequentem notam Dividendi 4; & inchoo O-
 perationem 3. Id est: subscribo notā depositæ
 Dividendi 4; Divisorem 3; considero: quoties 3
 contineantur in 24? & conſperio ea contineri octies:
 quamobrem ſcribo juxta 7 poſt lunulam hæc 8; per illā
 multiplico Diviſorem 3; dicendo: ter 8 ſunt 24;
 factum hoc ſubſcribo, ac ſubtrahō, & cū nihil
 remaneat, ſubſcribo lineolam. Eſt igitur Quotus
 integer 278. Toties 3 in 834 continentur.

En Exemplum præcedens II ſine explicatione.

Operatio 1.	Dividendus	126543	(316 Quotus
	Diviſor	4	:
	Productum	12	:

Operatio 2.	Dividendus	—	6	:
	Diviſor		4	:
	Productum		4	:

Operatio 3.	Dividendus	24
	Diviſor	4
	Productum	24

76. 33 Scholion 1. Tyronibus, qui exerce-
 33 re ſeſe incipiunt in Divisione, ſervit Men-
 33 ſa Pythagoræ, delineata ſub numero 599
 ad

„nalezienia: wiele razy Dzielnik zamyka
„się w znakach Dzielnicy nad sobą pisanych.
„Niechay szukaia Dzielnika w pierwszym
„rzędzie A B, a przyłożwszy do wynale-
„zionego palec, niechay go pomykaia
„prosto nadot poty, poki w ktorey kratce
„nie napadną na znaki nad Dzielnikiem
„pisane; od tey bowiem kratki posuniony
„prosto w lewą palec aż do kolumny pier-
„wszey A C pokaże Wieloraza. Jeżeli zaś
„w żadney kratce pod Dzielnikiem nie znay-
„dą liczby Dzielnicy, tylko albo większą,
„albo mnieyszą? niechay biorą mnieyszą, a
„od niey posuniony w lewą palec pokaże
„w kolumnie pierwszey A C Wieloraza.
„Tak w przykładzie: pierwszym chcąc
„wiedzieć: wiele razy 3 zamykaia się w
„8? szukam w rzędzie Tabeli pierwszym
„A B Dzielnika: 3, ale że pod niemi w
„żadney kratce nie znajduię 8, lecz al-
„bo 9, która większa jest; albo 6, która
„mnieysza jest; zaczym od tey mnieyszey 6
„pomykam palec w lewą, który mi w pier-
„wszey kolumnie A C pokazuje Wieloraza 2.

77. „Przestroga 2. Wyćwiczony w
„mnożeniu liczb pojedynczych według liczby
„58. nie potrzebuie podczas dzielenia
„Stołu Pytagoresa; ale biorąc Dzielnika, mno-
„ży go w myśli przez iedną i drugą liczbę
„pojedynczą na domysł obraną, poki mu
„nie wypada liczba nad Dzielnikiem pisana;
„albo.

39 ad inveniendum: quoties Divisor in notis sibi
 39 superscriptis contineatur. Quarant Diviso-
 39 rem in serie prima $A B$, & applicatum inven-
 39 to digitum promoveant rectà deorsum eo usque,
 39 dum in aliqua areola notas Divisoris superscri-
 39 ptas offenderint; ab hac enim areola promotus in
 39 directum sinistram verius digitus ad colu-
 39 mnam primam $A C$ indicabit Quotum. Quod si
 39 in nulla areola infra Divisorem invenerint
 39 Dividendum; sed vel majorem, vel minorem
 39 numerum? assumant minorem, & ab hoc pro-
 39 motus sinistram versus digitus ostendet in co-
 39 lumna prima $A C$ Quotum. Sic in exemplo
 39 primo; cupiens scire: quoties 3 contineatur in 8?
 39 quaro in serie Tabula prima $A B$ Divisorem
 39 3; sed quia sub illis in nulla areola deprehendo
 39 8; sed vel 9; qui jam major est; vel 6; qui
 39 minor est; ideo ab hoc minore 6 sinistram
 39 versus promoveo digitum, qui mihi in columna
 39 prima $A C$ indicat Quotum 2.

77: 39 Scholion 2. Exercitatus in multi-
 39 plicatione numerorum simplicium juxta nu-
 39 merum 58. non indiget inter dividendum Men-
 39 sâ Pythagoræ; sed Divisorem multiplicat
 39 in mentē per unum & alterum numerum sim-
 39 plicem circiter electum; donec producatur nu-
 39 merus Divisori superscriptus: vel proxime
 minor,

„ albo trochę mniejsza, kiedy prawie ta, nigdy
 „ nie wypadnie; a tak daleko przęzemy wy-
 „ naydzie Wieloraza. Gdyż: jeżeli n. p. 6
 „ razy 7 czyni 42? toć 6 w 42 zamyka się
 „ 7 razy; a 7 w 42 zamyka się 6 razy.
 „ Jeżeli 7 razy 9 czyni 63? toć 7 w 63
 „ zamyka się 9 razy; a 9 w 63 zamyka się
 „ 6 razy. &c.

78. „ Przestroga 3. Jeżeliby Dzielnik
 „ był większy iak liczba nad nim pisana, trze-
 „ ba za kńężcem na mieyscu Wieloraza
 „ pisać cyfrę, przenieść następujący Dzielney
 „ znak, i Dzielnika posunąć pod ten znak
 „ przeniesiony. n. p. Oyciec umierający zosta-
 „ wia 4 Synom 4328 Złotych, wiele na
 „ łednego przypadnie?

„ Rob: 1. Dzielna	4 3 2 8	(1082 Wielor:
„ Dzielnik	4 . . .	
„ Wyskok	4 . . .	

„ Rob: 2. Dzielna	— 3 2 .
„ i 3. Dzielnik	4 .
„ Wyskok	3 2 .

„ Rob: 4. Dzielna	— 8
„ Dzielnik	4
„ Wyskok	8

„ Zaczynając Robotę 2, przeniosłszy znak 3
 „ Dzielney pod linią, uważam: że Dzielnik
 „ 4 wię-

„ minor, si is exactè non producat: sicquè lon-
 „ gè citius Quotum reperiet. Nam: si v. g. se-
 „ xies 7 facit 42? ergo 6 in 42 continetur se-
 „ pties: & 7 in 42 continetur sexies. Si septies
 „ 9 producit 63? ergo 7 in 63 continetur novies;
 „ & 9 in 63 continetur septies. &c.

78. „ Scholion 3. Si Divisor major sit
 „ numero ei superscripto. scribendus est zerus post
 „ lunulam loco Quoti, deponenda nota sequens
 „ Dividendi, & promovendus Divisor sub no-
 „ tam modò depositam. v. g. Pater moriens
 „ relinquit 4 Filis hereditatem 4328 Fioreno-
 „ rum, quantum cederet singulis?

„ Oper: 1.	Dividendus	4 328	(1082 Quotus
„	Divisor	4 . . .	
„	Productum	4 . . .	
„ Oper: 2.	Dividendus	— 32 .	
„ & 3.	Divisor	4 .	
„	Productum	32 .	
„ Oper: 4.	Dividendus	— 8	
„	Divisor	4	
„	Productum	8	

„ Inchoando Operationem 2. depositâ notâ 3 Di-
 „ videndi infra lineam, adverte Divisorem 4 ma-
 „ jorem

„ 4 większy jest, zaczynam pisać o przy i za
 „ księżycem, i przenotzę znak dz elney na-
 „ stępujący 2, pomykam Dzielnika 4 pod te 2.
 „ Uważam wiele razy 4 w 32 zamyka się?
 „ dalej postępuję jak wyżej, a Wieloraz pokaże
 „ mi: że na każdego z owych 4 Synów przy-
 „ pada 1081 Złotych. NB. Gdyby napisał w
 „ już cyfrę na miejscu Wieloraza, i przeniozł-
 „ szy znak następujący Dzielney, jeszcze Dziel-
 „ nik był większy od pisaney nad sobą liczby
 „ (co się nie tylko trafia, gdy Dzielnik jest
 „ liczba składana; ale też, gdy pojedyncza jest,
 „ lecz w Dzielney cyfry zachodzą) na ten
 „ czas pisałbym za księżycem cyfrę drugą: al-
 „ bo i trzecią &c, jeżeli by jeszcze Dzielnik
 „ był większy.

79. Jak się czyni Dzielenie, gdy Dzielnik także jest liczba składana?

O. I. Piszę Dzielnika pod Dzielną według ustawy I. pod liczbą 75.

II. Uważam: wiele razy pierwszy z lewej strony znak Dzielnika zamyka się w znaku, lub znakach prosto nad nim pisanych, a liczbę tę pomocą Stołu Pytagoreasa, albo też sposobem pod liczbą 77 danym, wynalezioną pisać za księżycem na miejscu Wieloraza.

III. Przez tę część Wieloraza teraz wynalezioną mnożę całego Dzielnika, i odciągam wyskok od tych znaków Dzielney, pod którymi pisany jest Dzielnik, pisząc resztę pod linią. NB. Tu czytaj Przestrożę następującą pod liczbą 81.

33 jorem esse, quamobrem scribo 0 juxta 1 post lunu-
 33 lam, atque deposita nota sequente 2 Dividendi
 33 promoveo Divisorem 4 sub hęc 2. Considero
 33 quoties 4 in 32 contineantur? procedo ut suprà,
 33 indicabitque mihi Quotus obvenire cuilibet ex 4
 33 illis Filiis Florenos 1082. NB. Scriptò jam zero
 33 in loco Quoti, atque deposita nota sequente Di-
 33 videndi, si adhuc major esset Divisor numerò sibi su-
 33 perscriptò (quod non modò accidit, dum Divisor est
 33 numerus compositus, sed etiam si simplex sit,
 33 occurrant autem in Dividendo zero) scriberem post
 33 lunulam zerum alterum; imò tertium &c si Di-
 33 visor adhuc major foret.

79. Q. Quomodo instituitur Divisio, dum
 Divisor quoque est numerus compositus?

R. I. Subscribo Divisorem Dividendo juxta
 Regulam I. sub numero 75.

II. Considero quoties prima finissima nota
 Divisoris contineatur in nota vel notis directè ei
 superscriptis, & numerum hunc ope Mensæ Py-
 thagoræ, vel methodo numerò 77. præscripta
 inventum scribo post lunulam in loco Quoti.

III. Per hanc partem Quoti modò In-
 ventam multiplico totum Divisorem, & sub-
 traho productum à notis Dividendi, quibus sub-
 scriptus est Divisor, notando residuum infra lineam.
 NB. Hic lege Scholion sequens numero 81.

IV.

IV. Do tey reszty przenolzę następujący znak Dzielney, podpisuię Dzielnika (NB, takż żeby pierwszy iego z prawey ręki znak pod znakiem teraz przeniesionym stanął) i powtarzam całą robotę dotąd opisaną poty, poki wszystkich znakow Dzielney nie będę miał przeniesionych. Będzie tedy liczba za księżycem pisana *Wieloraz* szukany. n p. niech będzie podana do dzielenia liczba 48144 przez 24.

Robota 1. Dzielna 48144 (2006 *Wieloraz*)
 Dzielnik 24 . . .
 Wykok 48 . . .

Robota 2. Dzielna — 1 . .
 Dzielnik 24 . .
 Wykok 00 . .

Robota 3. Dzielna 14 .
 Dzielnik 24 .
 Wykok 00 .

Robota 4. Dzielna 144
 Dzielnik 24
 Wykok 144

Podpisawszy Dzielnika według *Ustawy I.* uważam wiele razy znak pierwszy od lewey ręki Dzielnika z zamyka się w pierwszym Dzielney 4, i znayduię, że 2 razy. Piszę więc 2 za księżycem na miejscu *Wieloraza*, i mnożę

IV. Huic residuo jungo sequentem Dividendi notam, subscribo Divisorem (NB. sic: ut prima ejus dextima nota sub nota modò deposita collocetur) ac repeto totam operationem hactenus descriptam, donec omnes Dividendi notæ depositæ fuerint. Erit igitur numerus post lunulam scriptus Quotus quaesitus. v g. Sit propositus ad dividendum numerus 48144 per 24.

Oper: 1. Dividendus 481,444 (2006 Quotus.

Divisor 24 . . .

Productum 48 . . .

Oper: 2. Dividendus - 1 . . .

Divisor 24 . . .

Productum 09 . . .

Oper: 3. Dividendus 14 . . .

Divisor 24 . . .

Productum 00 . . .

Oper: 4. Dividendus 144 . . .

Divisor 24 . . .

Productum 144 . . .

Subscripto Divisore juxta Regulam I, considero: quoties prima sinistima Divisoris nota 2 contineatur in prima Dividendi 4, & reperiō eam-
bis contineri; scribo ergo 2 post lunulam in loco Quo-
ti, & multiplico per illa: juxta Regulam III
H totum

i mnożę przez nie, według Ustawy III; całego Dzielnika 24, a wyskok 48 piszę pod linią, i odciągam go od liczby prosto nad Dzielnikiem pisanej 48, nie zostaje się nic, zaczym doprowadzam linię. Składam potym znak Dzielney następujący 1, podpisuję Dzielnika, iak widzisz, lecz że ten większy jest iak 1 nad nim pisane, piszę na mieyscu Wieloraza 0, mnożę przez nie Dzielnika, a wyskok 00 podpisuję, i odciągnąwszy go, resztę 1 piszę pod linią, do ktorey składam następujący znak Dzielney 4; podpisuję Dzielnika 24, a że ten ielzcie większy jest nad 14 nad nim pisane, piszę ielzcie drugą 0 na mieyscu Wieloraza; mnoże przez nie Dzielnika; podpisuję wyskok 00, i odciągam go od znakow nad Dzielnikiem pisanych: resztę: 14 podpisując pod linią. Do tey reszty przyłączam następujący znak Dzielney 4: podpisuję Dzielnika 24 iak widzisz; uważam wiele razy z w 14 zamykają się znayduję, że 6 razy; zaczym piszę 6 za księżycem: mnoże przez nie Dzielnika 24; wyskok 144 podpisuję, i odciągam od Dzielney 144, po ktorym odciągnienu nie zostaje się nic. Jest tedy Wieloraz 2006.

80. P. Co uczynisz z liczbą, ktora się czasem po odciągnienu ostatnim zostaje?

O. Powszechna Ustawa jest: abym po prawey ręce Wieloraza linię pociągnąwszy, nad nią liczbę pozostającą, pod nią

totum Divisorem 24 atque productum 48 scribo infra lineam, illudque subtrahò à numero directè supra Divisorem scripto 48, nihil verò remanet, quapropter subduco lineolam. Depono deinde notam Dividendi sequentem 1; suscribo Divisorem, ut vides, sed quia hic major est 1 ei superscripta, scribo in loco Quoti 0, per quem multiplico Divisorem; & productum 00 subscribo, ac subtrahò; residuum: 1 scribo infra lineam, ad quam depono sequentem notam Dividendi 4; suscribo Divisorem 24; & cum hic adhuc major sit quàm 14 ei superscripta, scribo alterum 0 loco Quoti, multiplico per illum Divisorem; subscribo productum 00, atque subtrahò à notis Divisori superscriptis; Residuum 14 subscribendo infra lineam. Huic residuo jungo ultimam Dividendi notam 4; suscribo Divisorem 24, ut vides, consideres quoties 2 in 14 contineantur? reperio ea contineri sexies; Quamobrem scribo 6 post lunulam; multiplico per illa Divisorem 24; Productum 144 subscribo, ac subtrahò à Dividendo 144, qua subtractione facta nihil remanet. Est itaque Quotus 2006.

30. Q. Quomodo procedes cum numero, qui quandoque ultima subtractione facta remanet?

R. Generalis Regula est: ut à dextris Quoti lineolam ducam, supra quam numerum residuum, infra illam verò Divisorem scribam, & consurget

H2

Fraçtio,

zaś Dzielnika pisał, i stanie się *łamanka*,
która iak wiele waży, pokaże się w Książ-
ce II Nauki Rachowniczej. Tym czalem,
ieżeli Dzielna będzie oznaczała rzecz ta-
kową, którą można na gatunek mniejszy
przeprowadzić, tak sobie postępuję: Resztę
po Odciąganiu ostatnim przeprowadzam na
gatunek mniejszy, przez Mnożenie, a Wy-
skok znowu dzielę przez Dzielnika pier-
wzego. Rzecz całą lepiej pokaże nastę-
pujący Przykład:

Żołnierzy 45 mają do podzielenia mię-
dzy sobą złotych 6500 Złotych, wiele na
jednego przypadnie?

Dzielna 6500, $\left(144 \frac{20}{45} \right)$ albo 13 Gr: i Szek

Dzielnik 45

Wyskok 45

Dzielna 200

Dzielnik 45

Wyskok 180

Dzielna 200

Dzielnik 45

Wyskok 180

Reszta 20

30

Wyskok 600 Grosz.

Wyskok

Fraetio, qua quantum valeat, docebitur in **Libro II** **Arithmetica**. Interim, si **Dividendus** denotet rem talem, qua ad minorem speciem reduci possit, ita procedo: Reduco **Residuum** ad speciem minorem, per **Multiplicationem**, & **Productum** divido per **Divisorem** priorem. Rem totam declarat **Exemplum** sequens.

Inter **Milites** 45 dividenda est prada 6500.
Elorenorum, quantum singulis cedit?

Dividendus 6500, $\left(144 \frac{20}{45} \right)$ vel 13 **Grosi** 1 **Sol.**

Divisor 45

Productum 45

Dividendus 200

Divisor 45

Productum 180

Dividendus 200

Divisor 45

Productum 180

Residuum 20

30

Productum 600 **Gros.**

Produ-

Wyskok 600 Grosze

Dzielnik 45.

Wyskok 45.

Dzielna 150

Dzielnik 45

Wyskok 135

Reszta 15

3

Wyskok 45 Szelągi

Dzielnik 45

Wyskok 45

Dzieląc 6500 Złotych przez 45 zostaje się po ostatnim odciągnięciu Złotych 20, które nad linią przy Wielorazie, Dzielnika zaś 45 pod linią piszę. Albo też te pozostałe 20 Złot: przeprowadzam na grosze mnożąc je przez 30, a Wyskok 600 znowu dzielę przez Dzielnika pierwszego 45 wypada Wieloraz 13 Groszy. Aże i w tym dzieleniu po ostatnim odciągnięciu zostają się jeszcze 15 Groszy, te przez 3 mnożąc przeprowadzam na szelągi, a Wyskok 45 przez Dzielnika pierwszego dzielę, i wypada mi Wieloraz 1 Szeląg. Więc na każdego z owych 45 Żołnierzy przypada Złotych 144. Groszy 13. Szeląg 1.

81. „ Przestroga. Na ułatwienie U-
„ czniów w wszelkich wątpliwościach w
dziele-

Productum 600. Grossi

Divisor 45.

Factum 45.

Dividendus 150

Divisor 45

Productum 135

Residuum 15

3

Productum 45 Solidi

Divisor 45

Productum 45

Dividendo 6500 Florenos per 45 remanent
ultima facta Subtractione Floreni 20, quos supra
lineolam à dextris Quoti, Divisorem verò infra
lineolam scribo veli residuos 20 Florenos reduco
ad Grossos multiplicando illos per 30, & Produ-
ctum 600 divido per Divisorem priorem 45
prodit Quotus 13 Gross Et quoniam in hac e-
tiam divisione ultima Subtractione facta remanent
15 Grossi, hos per 3 multiplicando, reduco ad Soli-
dos, & Productum 45 per Divisorem priorem
divido, proditque Quotus 1 Solid. Cuilibet ita-
que ex illis Militibus cedunt Floreni 144. Grossi
13. Solidus 1.

31. 33 Scholion: Ad solvenda dubia o-
mnia in divisione occurrentia Tyronibus servi-
ant

„ dzieleniu zachodzących, i uniknieni
„ błędu służyć następujące Uwagi.

„ I Do liczby znaków *Rachowniczych*,
„ które się po pierwszym podpisaniu Dziel-
„ nika w liczbie *Dzielney* zostają, przydać
„ 1, a Suma pokazuje mi, wiele znaków
„ mieć powinien *Wieloraz cały*. Tak w
„ Przykładzie poprzedzającym zostają się
„ w *Dzielney* po pierwszym *Dzielnika* pod-
„ pitaniu, dwa znaki te: 00. Zaczynam *Wie-*
„ *loraz cały* składa się z znaków trzech
„ tych: 144.

„ II. Nigdy *Dzielnik* więcej razy za-
„ mykać się nie może w części *Dzielney*
„ iak 9.

„ III. Kiedy w dzieleniu przez *Dziel-*
„ *nika* *składanego* uważam, wiele razy się
„ pierwszy od lewey ręki znak *Dzielnika*
„ zamyka w znaku lub znakach nad sobą
„ pisanych, mam oraz baczność na to: ie-
„ żeli też inne *Dzielnika* znaki tyle razy
„ zamykają się w znakach nad niemi pi-
„ sanych. Co że się bardzo rzadko trafia,
„ zazwyczaj bierze się wieloraz mniejszy.
„ Obacz Przykład pod liczbą 79 dany.

„ IV. Kiedy po mnożeniu *Dzielnika*
„ przez część *Wieloraza* obroną *Wyskok*
„ będzie większy iak część *Dzielney*; znak
„ jest, że część *Wieloraza* jest większa, iak
„ być powinna; zaczynam ją umniejszyć po-
„ trzeba poty: poki *wyskok* nie będzie albo
„ równy

unt sequentes Animadversiones.

I. Ad numerum notarum Arithmeti-
carum, quæ facta prima subscriptione Divisoris
in Dividendo restant, addo 1, Et Summa in-
dicat: quot notis constare debeat Quotus to-
talis. Sic in Exemplo præcedente restant facta
prima subscriptione Divisoris, notæ Dividendi
duæ hæ: 00. Proinde Quotus totalis com-
ponitur ex notis tribus hæ: 144.

II. Quotus particularis nunquam major
esse potest quam 9.

III. Dum in divisione per Divisorem
compositum considero: quoties finissima Di-
visoris nota contineatur in nota vel notis ei su-
perscriptis, attendo simul: utrum toties etiam
reliquæ nota Divisoris in sibi superscriptis con-
tineantur. Quod cum raro contingat, ordi-
nariè sumitur Quotus minor. Vide Exem-
plum numero 79. datum.

IV. Quando multiplicato Divisore per
partem Quoti assumptam Productum majus
est Dividendo particulari, signum est, par-
tem Quoti esse justò majorem, adeoque mi-
nuendam esse, donec productum fuerit aut
æquale, aut proximè minus Dividendo parti-
culari.

„ rowny części Dzielney, albo o trochę mniej-
 „ szy. Przeciwnie zaś: kiedy po odciągnię-
 „ niu Wykoku reszta będzie albo równa,
 „ albo większa iak część Dzielney, od kto-
 „ rey odciągniony był wyskok, znak iest,
 „ że część Wieloraza obrana iest mnieysza
 „ iak potrzeba.

V. „ Kiedy Dzielnik na końcu ma iednę
 „ lub więcey cyfer? te od mego, i tyleż.
 „ znakow Rachowniczych od Dzielney z
 „ prawey ręki odcinam, ile cyfer ma na końcu
 „ Dzielnik, a tylko pozostałe znaki Dziel-
 „ ney dzielę przez pozostałe Dzielnika.
 „ Ale po skończonym dzieleniu piszę te zna-
 „ ki Dzielney odcięte wraz z resztą, ież-
 „ li która była po ostatnim odciągnięciu,
 „ nakładał Łamankę nad linią przy Wie-
 „ lorazie, a pod linią całego Dzielnika.
 „ Tak: gdyby trzeba dzielić 8 5 7 3, 2 5
 „ przez 103,00. odciąwszy dwie cyfry na
 „ końcu Dzielnika, i tyleż znakow na końcu
 „ Dzielney, iak pokazują kryski przyda-
 „ ne, dzielę tylko 8 5 7 3 przez 103, z
 „ którego dzielenia wychodzi Wieloraz.

$$\begin{array}{r}
 83 \overline{) 2425} \\
 \underline{10300}
 \end{array}$$

„ VI. Kiedy Dzielna ma na końcu tyle
 „ cyfer, co i Dzielnik, zmazawszy ie, po-
 „ zostate tylko znaki przez pozostałe dzielę.
 „ Tak:

culari. E contrario: quando subtracto Productum
residuum aut æquale, aut majus est Divi-
dendo particulari, à quo Productum subtra-
hebatur, signum est: partem Quoti assumptam
fuisse justò minorem.

V. Quando Divisor in fine adiunctum
habet zerum, v. l. zéros, hos ab illo, & toti-
dem notas dextimas à Dividendo rescindo,
quot zeri in fine sunt Divisoris, & solum notas
reliquas Dividendi, per reliquas Divisoris
divido. At peracta divisione notas has Di-
videndi abscissas unà cum residuo, si quod
fuit post ultimam subtractionem, scribo permo-
dum fractionis supra lineolam à dextris Quo-
ti, & infra lineolam totum Divisorem sub-
scribo. Sic: si sit Dividendus: 8573,25 per
103,00, rescissis duobus zeris in fine Di-
visoris, totidemque notis in fine Dividendi,
ut notant adjecta commata, divido solum 8573
per 103, ex qua divisione emergit Quotus

$$\begin{array}{r} 83 \quad \underline{2425} \\ 10300 \end{array}$$

VI. Dum Dividendus habet in fine tot
zéros, quot Divisor, iis deletis divido tantum
reliquas notas per reliquas. Sic: si divi-
den-

„ Tak! jeżeli trzeba dzielić 435,00 przez
 „ 24,00? odciawszy tak od Dzielnicy iako
 „ od Dzielnika dwie cyfry na końcu, dziele
 „ tylko 435 przez 24. Gdyby zaś w Dziel-
 „ nej więcej cyfer na końcu było, iak w
 „ Dzielniku, tylko po tyle odcinam, ile ich
 „ ma na końcu Dzielnik. Tak niech będzie
 „ Dzielna 832000; Dzielnik 230? odcią-
 „ wszy po jednej cyfrze, bo tylko jedna jest
 „ na końcu w Dzielniku, dziele 83200 przez
 „ 23. NB. Tylko tu mowa o cyfrach na
 „ końcu, nie o tych, które się w środku
 „ Dzielnej, lub Dzielnika znajdują.

„ VII. Iako jedność nie rozmnaża, tak
 „ też nie dzieli. Zaczynam kiedy będzie
 „ Dzielnik składany z ry. jednej, lub wię-
 „ cej cyfer, odciawszy tyle znaków od
 „ Dzielnej, ile jest cyfer na końcu Dzielni-
 „ ka, piszę na miejscu Wielorazu znaki
 „ odcięte z lewej strony, a przy nich nad li-
 „ niką znaki, odcięte z strony prawej, pod
 „ liniką zaś Dzielnika całego. Tak: niech
 „ będzie Dzielna 2345; Dzielnik 100? bę-

dzie Wieloraz $23 \frac{45}{100}$

82. P. Iak dzielić liczby różnego gatunku?

O. Przez Dzielnika danego
 dzielę najprzód gatunek najwyższy, a co się
 po ostatnim odciągnięciu zostanie, przepro-
 wadzam na gatunek mniejszy przez Mnoże-
 nie; Wyśkok ten do liczby danej gatunku

33 denda sint 43500 per 2400? rescissis tam in
 33 Dividendo quam Divisore duobus zeris fina-
 33 libus, divido solum 435 per 24. Quodsi verò
 33 in fine Dividendi plures zeri reperirentur,
 33 quam in fine Divisoris, tot tantum utrim-
 33 que rescindo, quot sunt in fine Divisoris.
 33 Sic: sit Dividendus 832000; Divisor 230? rescisso
 33 utrimque zero uno, quia unus tantum est in
 33 fine Divisoris, divido 83200 per 23. NB. Tan-
 33 tum de zeris finalibus hic sermo, non de illis,
 33 qui in medio Dividendi, vel Divisoris repe-
 33 riuntur.

33 VII. Quemadmodum unitas non multipli-
 33 cat, ita neque dividit. Quamobrem cum Di-
 33 visor compositus est ex 1 & uno vel pluribus ze-
 33 ris, rescissis tot notis in Dividendo, quot ze-
 33 ros in fine Divisor habet, scribo in loco Quoti
 33 notas rescissas sinistimas, & juxta has supra
 33 lineolam notas dextimas, infra illam totum
 33 Divisorem subscribo. Sic: sit Dividendus 2345;
 33 Divisor 100? erit Quotus

$$\begin{array}{r}
 23 \overline{) 45} \\
 \hline
 700
 \end{array}$$

32. Q. Quomodo dividendi numeri diversæ
 speciei?

R. Per Divisorem datum divido pri-
 mò speciem maximam, & numerum post ultimam
 subtractionem residuum reduco ad speciem minorem
 per Multiplicationem: Productum addo datæ speciei

mniejszego przydaię, i znowu przez Dzielnika pierwszego Sumę dzielę. n. p.

	Złot:	Grosz:	Szel:
Dzielnia	1292	(86 - 20 - 2	
Dzielnik	15	60	15
Wyskok	120	Suma	80 (5 17 (1 $\frac{2}{15}$
Dzielnia	92	Dzielnik	15
Dzielnik	15	Wysk:	75 2
Wyskok	90	Reszta	5
Reszta	2		3
	30	Wysk:	15 Szel.
Wyskok	60	Grosz:	

Dzieląc Złote, wychodzi Wieloraz 86 Złotych. Po ostatnim odciągnięciu zostają się 2 Złote, które przez 30 mnożę, i mam 60 Groszy; te przydaię do Groszy danych, i Sumę 80 dzielę przez Dzielnika 15, wychodzi Wieloraz 5 Groszy. Zostają zaś 5 Groszy, które przez 3 mnożę, i mam z nich 15 Szelągów, te przydaię do danych Szelągów 2, i Sumę 17 dzielę przez 15, wychodzi Wieloraz 1 Szeląg. Jest tedy Wieloraz cały

86 Złotych. 5 Groszy. i $\frac{2}{15}$ Szeląga.

83. P. Jak się czyni Doświadczenie Dzielenia?

O. Mnożę Wieloraz a wynalezionego przez Dzielnika, i do wyskoku przydaię resztę, jeżeli się która po ostatnim odciągnięciu została; Suma ta gdy równa jest liczbie Dzielnej, znak jest dobrze uczynionego Dzielenia.

minori, & Summam rursus divido per Diviso-
rem priorem. v. g. sic

	Flor.	Gross.	Sol.
Dividendus	1292	86 - 20 -	2
Divisor	15	60	15
Productum	120.	Divid.	80 (5 17 (1 2
Dividendus	92	Divisor	15 15 (1 2
Divisor	15	Product:	75 2
Productum	90	Resid:	5
	2	3	
	30	Prods.	15 Solidi.
Productum	60	Grossi	

Dividendo Florenos, emergit Quotus: 86 Flo-
reni. Post ultimam subtractionem remanent 2 Flo-
reni, quos per 30 multiplico, prodeunt 60 Grossi; hos
addo Grossis datis 20, ac Summam 80 divido per
Divisorem priorem 15, prodit Quotus: 5 Grossi.
Remanent verò 5 Grossi, quos per 3 multiplico, &
producuntur 15 Solidi; hos addo Solidis datis 2,
atque Summam 17 per 15 divido, emergit Quo-
tus 1 Solid. Est itaque Quotus totalis: 86 Flo-

reni. 5 Grossi. $1\frac{2}{15}$ Solidi.

83. Q. Quomodo instituitur Examen Divisionis?

R. Multiplico Quotum inventum per Diviso-
rem, & Producto residuum, si quod fuit post ul-
timam subtractionem, addo; Summa hæc
quoties æqualis est Dividendo, signum est ritè
peracta Divisionis. Sic in Exemplo 1 sub numero

Tak w Przykładzie I pod
liczbą 75. mnożę Wic
foraz 278 przez Dziel-
nika 3; aże wyskok 834
zgadza się z Dzielną
834, dobrze było Dziel-
lenie.

34. „Przeestroga 1.
„Tu Nauczyciel pokaże
„Uczniom doświad-
„czanie Mnożenia wła-
„ściwego iż w ten czas
„Wyskok przez Mnożę-
„nie wynaleziony jest
„prawdziwy, kiedy ten-
„że Wyskok dzieląc przez
„Mnożyciela, wypada
„Wieloraz równy li-
„czbie Mnożney.

35. „Przeestroga 2.
„Do poznania; Kiedy
„używać trzeba Dziel-
„nia, służy ta uwaga:
„że w każdym Pytaniu,
„które rozwiązanie Dziel-
„lenie, ukrywa się ie-
„dno z tych dwóch py-
„tań: wiele jest w li-
„czbie danej części
„tych - - ? albo: jak
„wielka jest część ie-
„dna z tych, których się
„w liczbie danej za-
„myka tyle - - ?

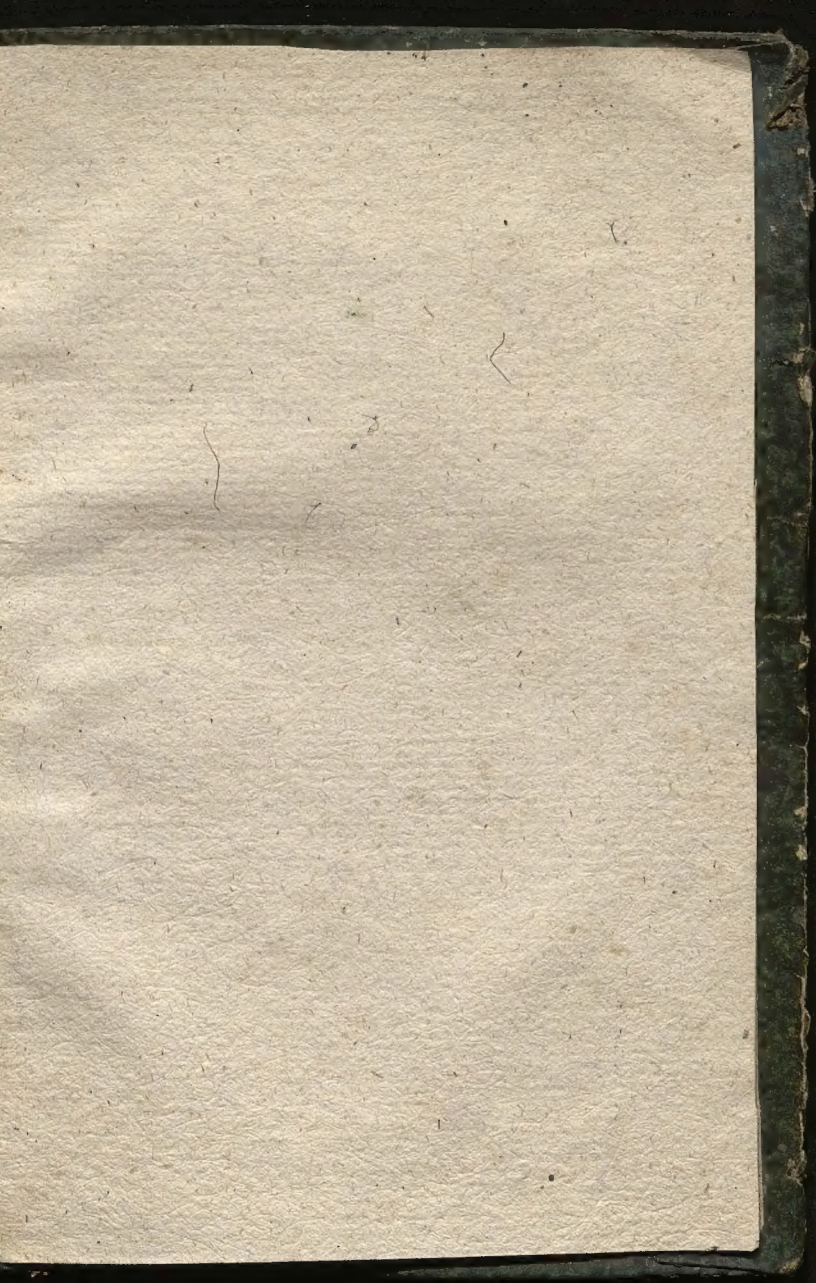
75. duo Divisorem 3 in
Quorum inventum 278;
Et quia Productum 834
concordat cum Dividen-
do 834, bona fuit Ligi-
tio.

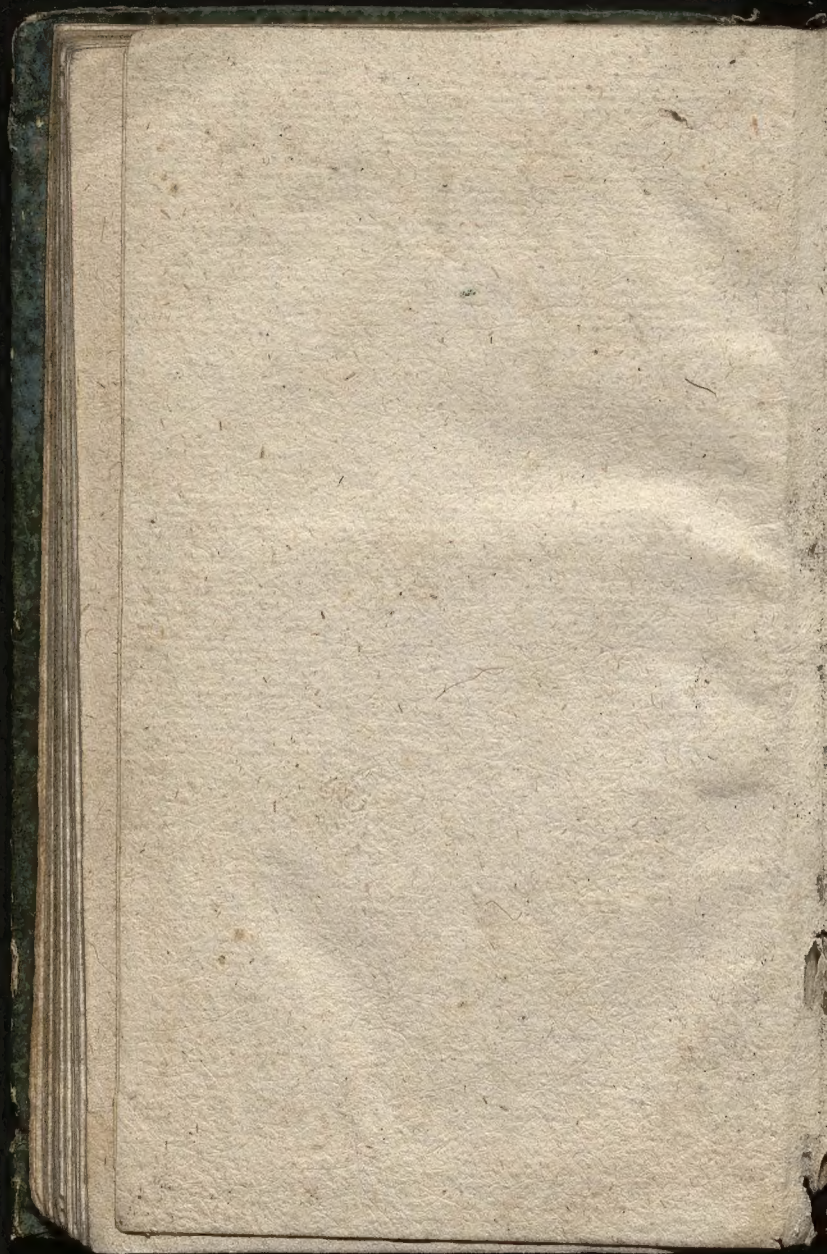
34. „Scholion 1.
„Hic Praceptor ostendat
„Tyronibus modum pro-
„prie examinandi Mul-
„tiplicationem: quod
„tunc productum per
„Multiplicationem in-
„ventum verum sit
„quando eodem produ-
„cto per Multiplica-
„torem aequalis emer-
„git Quotus aequalis Mul-
„tiplicando.

35. „Scholion 2. Ad
„cognoscendum: quando
„ut oporteat Divisione,
„servit hac animadver-
„sio: quod in omni Proble-
„mate per Divisionem
„solus solus lateat una
„ex his duabus quastio-
„nibus: quot continen-
„tur in numero dato
„partes tantae - - ? Vel:
„quanta est pars una
„harum, quarum in nu-
„mero dato continentur
„tot - - ?

140462/7/13

600

